

Julie Slettan

Motivasjonsfaktorer for strikking

En kvalitativ undersøkelse om motivasjon for strikking i skolen og eget skapende arbeid.

Masteroppgave i Kunst og håndverk

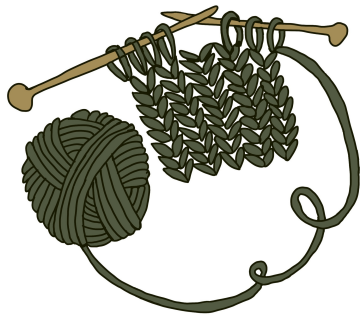
Veileder: Trine E. Unander

Mai 2024

Julie Slettan

Motivasjonsfaktorer for strikking

En kvalitativ undersøkelse om motivasjon for strikking i skolen og eget skapende arbeid.

Masteroppgave i Kunst og håndverk
Veileder: Trine E. Unander
Mai 2024

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap
Institutt for lærerutdanning

Kunnskap for en bedre verden

Sammendrag

I denne masteroppgaven ønsket jeg å utfordre tanker om at strikking er tidkrevende, utfordrende og umotiverende i barneskolen. Motivasjonen for oppgaven er min personlige glede og tro på strikking i skolen. Gjennom et utfordrende strikkeprosjekt tilpasset mitt nivå og observasjoner i en strikkende klasse, har jeg undersøkt hvordan jeg kan bruke erfaringer for å fremme motivasjon i strikkeundervisning.

Ved å arbeide hermeneutisk fenomenologisk og praksisledet har jeg fått tilgang til datamaterialet gjennom skapende arbeid, observasjoner og logg. Videre analyserte jeg materialet med vekt på hermeneutisk spiral, A/R/Tografi og autoetnografi. I undersøkelsen fant jeg mange ulike motivasjonsfaktorer for strikking hos både meg og elevene. Disse motivasjonsfaktorene drøftes videre i henhold til tidligere forskning og teori om motivasjon, mestring, læring og utvikling.

Nøkkelord: Strikking, kunst og håndverk, motivasjonsfaktorer.

Abstract

In this master's thesis, I aimed to challenge the notion that knitting is time-consuming, difficult, and unmotivating in elementary school. The motivation for this thesis stems from my personal joy and belief in the value of knitting in schools. Through a challenging knitting project tailored to my level and observations in a knitting class, I have explored how I can use these experiences to promote motivation in knitting instruction.

By working hermeneutically phenomenologically and practice-led, I accessed data through creative work, observations, and logs. I then analyzed the material with an emphasis on the hermeneutic spiral, A/R/Tography, and autoethnography. In the study, I found various motivational factors for knitting in both myself and the students. These motivational factors are further discussed in relation to previous research and theories on motivation, mastery, learning, and development.

Keywords: Knitting, arts and crafts, motivational factors.

Forord

Det sies at reisen er viktigere enn målet, og denne masteroppgaven har virkelig vært en reise. Fra de første ideene til de lange kveldene med strikking, skriving og refleksjon, har de ulike fasene vært en reise i seg selv.

Ingen reise er imidlertid uten støtte fra veivisere. Jeg takke min veileder Trine E. Unander som har vært en kunnskapsrik mentor gjennom hele prosessen.

Videre vil jeg takke skolen jeg fikk besøke, uten dere hadde ikke masteroppgaven blitt komplett.

Jeg vil også uttrykke takknemmelighet til medstudenter som de siste 5. årene har bidratt til gode diskusjoner, hyggelige samtaler, latter og gråt. Vi har gjort det beste ut av vårt siste halvår sammen, som vi selvfølgelig skal fortsette med selv om våre veier skilles.

Til min kjære familie, tusen takk for deres støtte som har ført meg hit jeg er i dag. Og ikke minst vil jeg takke min kjære samboer, Peder Markus Nielsen som virkelig har støttet meg underveis i masteroppgaven med trøst, oppmuntring og kjærlige ord.

Trondheim, 27. mai 2024

Julie Slettan

Innhold

1	Innledning	1
1.1	<i>Bakgrunn for oppgaven</i>	1
1.2	<i>Problemformulering</i>	2
1.3	<i>Forkunnskaper</i>	2
1.4	<i>Oppgavens struktur</i>	2
2	Teoretisk rammeverk	4
2.1	<i>Tidligere forskning</i>	4
2.2	<i>Strikkingens historie og relevans i dag</i>	4
2.3	<i>Motivasjon og mestring</i>	6
2.4	<i>Læring og utvikling</i>	8
3	Metode	10
3.1	<i>Vitenskapsteoretisk ståsted</i>	10
3.2	<i>Metodologi</i>	11
3.3	<i>Metoder for å generere datamateriale</i>	11
3.3.1	<i>Eget skapende arbeid</i>	11
3.3.2	<i>Logg</i>	11
3.3.3	<i>Observasjon</i>	12
3.4	<i>Metoder for å analysere datamateriale</i>	12
3.4.1	<i>Hermeneutisk spiral</i>	12
3.4.2	<i>A/R/Tografi</i>	12
3.4.3	<i>Autoetnografi</i>	13
3.5	<i>Etiske overveielser</i>	13
4	Analyse og resultater	15
4.1	<i>Analyse av observasjon 1 og observasjon 2</i>	15
4.1.1	<i>Å få kunnskap</i>	15
4.1.2	<i>Fremgang i arbeidet</i>	15
4.1.3	<i>Bli ferdig</i>	16
4.1.4	<i>Positiv tilbakemelding og bekreftelse</i>	16
4.1.5	<i>Å mestre arbeidet</i>	16
4.1.6	<i>Sosialt aspekt</i>	16
4.1.7	<i>Det morsomste valget</i>	17
4.2	<i>Analyse av eget skapende arbeid</i>	18
4.2.1	<i>Å få kunnskap</i>	18
4.2.2	<i>Å bli fornøyd</i>	18
4.2.3	<i>Fremgang i arbeidet</i>	19
4.2.4	<i>Å se resultatet</i>	19
4.2.5	<i>Positiv tilbakemelding</i>	19
4.2.6	<i>Å mestre arbeidet</i>	19
4.2.7	<i>Sosialt aspekt</i>	19
4.2.8	<i>Strikkeprosessen</i>	20
4.3	<i>Resultater</i>	21
5	Drøfting	22

5.1	<i>Ny kunnskap</i>	22
5.2	<i>Fremgang og ferdigstilling</i>	23
5.3	<i>Positiv tilbakemelding og bekreftelse</i>	24
5.4	<i>Å mestre arbeidet</i>	24
5.5	<i>Det sosiale aspektet</i>	25
5.6	<i>Strikking som det morsomste valget / strikkeprosessen</i>	26
5.7	<i>Anvendelsesmuligheter i praksis</i>	27
6	Sammendrag	28
7	Litteraturliste	29
8	Oversikt over figurer	32
9	Vedlegg	33

1 Innledning

1.1 Bakgrunn for oppgaven

Jeg har alltid ønsket å gjennomføre strikkeundervisning der grunnskoleelever sitter igjen med mestringsfølelse og stolthet over strikkeproduktet. Å bygge opp mestringsfølelsen blant elever er viktig, dette poengteres i overordnet del av fagfornyelsen der man kan lese følgende: "Skolen skal legge til rette for læring for alle elever og stimulere den enkeltes motivasjon, lærelyst og tro på egen mestring." (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 17). Slik jeg forstår sitatet, skal alle som jobber i skolen alltid tenke på motivasjon, lærelyst og mestring når de legger opp undervisning.

Denne masteroppgaven motiveres av min tro på strikking i undervisning og en nysgjerrighet på elevers motivasjon for teknikken. Med tanke på dette ønsker jeg å løfte frem strikketeknikken. I et av kompetansemålene etter 7.trinn i læreplanverket for kunst og håndverk står det at elevene skal « bruke ulike håndverktøy og elektriske verktøy for å bearbeide og sammenføye harde, plastiske og myke materialer på en trygg og miljøbevisst måte» (Kunnskapsdepartementet, 2019, s. 7). Også kompetansemål etter 2.trinn og etter 4.trinn har lignende ordlyd. Ingen teknikker står spesifikt nevnt. Undervisere kan derfor innenfor disse kategoriene lære bort alt fra sløyd til strikking. Det er her jeg mener strikking bør få sin plass. Denne tradisjonsrike sammenføringsteknikken er både motiverende, kan skape mestring, er sosial og har mange muligheter til å utformes akkurat slik en vil. I tillegg er teknikken sterkt knyttet til kultur, og bør føres videre. Viktigheten av å bevare strikkekulturen understrekes også i kunst- og håndverksfagets relevans og sentrale verdier i fagfornyelsen: «Kunnskap om og erfaring med kunst- og håndverkstradisjoner og immateriell kultur gir grunnlag for å forvalte og videreutvikle kulturarv og ta vare på sine omgivelser.» (Kunnskapsdepartementet, 2019, s. 2).

Jeg mener strikking absolutt bør være en av teknikkene som trekkes frem og læres i skolen. I denne sammenhengen må vi ikke glemme at teknikken også har et stort tverrfaglig potensial, eksempelvis knyttet til strikkingens historie og behovet for den oppigjennom tidene. Teknikken åpner også for felleskap, en måte å utvikle elev-lærer og elev-elev relasjoner gjennom å skape, lære og mestre sammen. I tillegg øves finmotorikk gjennom å strikke, som elever trenger for å blant annet skrive og tegne. Alt dette sett i sammenheng gjør strikking til en verdifull teknikk å lære på skolen, både for å bevare strikkekulturen, men også for å legge opp til en aktivitet som kan fungere samlende for en klasse.

Med tanke på alt det positive jeg ser med teknikken, er det trist å oppleve at andre lærere mener strikking i skolen er for tidkrevende, for utfordrende og ikke minst lite motiverende for elever. Da jeg gikk i gang med denne oppgaven ønsket jeg å utfordre et slikt standpunkt. Jeg så et behov for å utforske motiverende strikkeundervisning. Ved å observere motivasjonsfaktorer i en strikkende klasse og knytte dette opp til erfaringer jeg selv gjorde om egen motivasjon og mestring i et utfordrende strikkeprosjekt tilpasset eget nivå. Jeg så for meg at strikkeprosjektet skulle sette min motivasjon og tålmodighet på prøve gjennom en nylært teknikk og nye utfordringer. Ved å gjennomføre en slik

undersøkelse, ønsket jeg å ta med meg klasseromsobservasjoner og egne erfaringer inn i refleksjonen rundt hvordan motivasjon og mestring kan skapes i strikkeundervisning. Ønsket er at undersøkelsen kan bidra til ny innsikt om det positive med strikking i skolen, og hvordan dette med fordel kunne være en del av læreplanen.

1.2 Problemformulering

For å undersøke motivasjon i strikking har jeg utviklet denne problemstillingen:

Hvordan kan jeg bruke funn fra klasseromsobservasjoner, kombinert med erfaringer fra eget skapende arbeid for å fremme motivasjon i strikkeundervisning?

For å besvare problemstillingen har jeg avgrenset den, gjennom å stille disse forskningsspørsmålene:

Hvilke motivasjonsfaktorer ser jeg i mitt arbeid i løpet av et utfordrende strikkeprosjekt?

Hvilke motivasjonsfaktorer ser jeg i grunnskoleelevers strikkeundervisning?

Med motivasjonsfaktorer mener jeg de mest fremtredende motivasjonene for strikking i observasjonene og i mitt eget arbeid. Grunnen til at jeg har valgt å fokusere på erfaringer med motivasjon i strikking, er fordi jeg har stor tro på denne teknikken i skolen, som jeg har satt lys på tidligere.

1.3 Forkunnskaper

Jeg har hatt strikking som hobby helt siden jeg var 12 år, men lærte meg å strikke lenge før dette. Både før og etter jeg fikk interesse for teknikken, har jeg hatt strikkeopplæring i skolen. I hovedsak var det min mor og mormor som lærte meg å strikke, men etter opplæringen vi hadde på skolen, økte interessen. Gleden av å skape og mestre noe gjorde at jeg likte strikking svært godt. Jeg klarte raskt å strikke klær og produkter som passet meg og som så ut akkurat slik jeg ønsket. Samtidig hadde jeg lagt ned tid og arbeid i å skape noe, som gjorde at jeg følte stolthet og mestring. Dette gjorde også at jeg ønsket å ta godt vare på det jeg lagde. Jeg har alltid ønsket å lære nye teknikker innen strikking, fordi dette er noe jeg virkelig interesserer meg for. Jeg ser stor personlig verdi av teknikken, og jeg ser også at strikking er noe som virkelig kan være av verdi i skolen. Min egen interesse var bakgrunn for at jeg høsten 2023 gjennomførte en undersøkelse i et emne ved NTNU der jeg eksperimenterte med og utforsket en rekke ulike garnkvaliteter. Kunnskapen oppnådd gjennom dette og etter mange år med strikking, har påvirket arbeidet med masteroppgaven min betraktelig.

1.4 Oppgavens struktur

Ovenfor har jeg i kapittel 1 presentert bakgrunnen for oppgaven i tillegg til å presentere problemstilling og forskningsspørsmål. Videre skal jeg presentere oppgaven i 5 andre kapitler. I neste kapittel, kapittel 2, skal jeg presentere oppgavens teoretiske rammeverk som inkluderer et kontekstuell bakteppe der strikkingens historie og relevans i dag blir presentert. Videre presenteres relevant teori knyttet til motivasjon og mestring, og om læring og utvikling. Videre i oppgaven i kapittel 3 presenteres oppgavens forskningsdesign og nærmere forklaring på metoder brukt i oppgaven. Etter metode går jeg videre til kapittel 4 Analyse og resultater der jeg finner svar på de to

forskningsspørsmålene mine. Analysen skjer i to ulike deler, en del fra observasjoner, og en del fra eget skapende arbeid. Deretter går jeg videre til kapittel 5 der drøftingen finner sted. I drøftingen svarer jeg på problemstillingen ved å drøfte motivasjonsfaktorer og deres anvendelsesmulighet i praksis, før jeg til slutt i kapittel 6 oppsummerer hele oppgaven. Gjennom oppgaven kommer noen bilder og figurer. Disse finnes det en oversikt over i kapittel 8. I metode og analyse bruker jeg også noen vedlegg. Disse finnes i kapittel 9 Vedlegg.

2 Teoretisk rammeverk

Som nevnt skal jeg nå presentere oppgavens teoretiske rammeverk. Nedenfor skal jeg komme nærmere inn på relevant forskning for min oppgave. Videre skal jeg presentere oppgavens kontekstuelle bakteppe i form av strikkingens historie og relevans i dag. Fordi problemstillingen min nevner motivasjon, blir det naturlig å presentere relevant teori om motivasjon og mestring. Helt til slutt presenteres teori om læring og utvikling, som blir viktig fordi oppgaven er satt i skolesammenheng.

2.1 Tidligere forskning

I en studie gjort av Stannard og Sanders (2015) undersøkes hva som motiverer unge strikkere. Artikkelforfatterne finner ut at gleden av kreativitet og muligheten for å multitasker var store motivasjonsfaktorer. I tillegg fant studien forskjeller på motivasjon for strikkeprosessen eller resultatet.

En annen studie undersøker hvordan motivasjonen påvirkes etter hvem du strikker til. Studien viser at det oppleves mer meningsfullt å strikke til andre, noe som fører til større innsats i arbeidet (Rusiñol-Rodriguez et al., 2022). En annen interessant artikkel skrevet av Dominick (2014), undersøker strikking i gruppe som terapeutisk teknikk for 4. klassinger med problematferd. Dominick (2014) konkluderte resultatet som lite gyldig på grunn av for liten undersøkelsesgruppe. Artikkelen omtaler uansett strikking som en svært positiv aktivitet for å mestre stress og bedre konsentrasjonen. Positiviteten av kreativ praksis underbygges av Alterhaug (2021) sin artikkel om at estetiske uttrykksformer i teoretiske fag fører til mindre stress for barn og ungdom.

Det finnes mange bøker, videoer og nettsider rettet mot barn som skal lære å strikke, og mot lærere som ønsker å lære elever å strikke. Blant annet en guide skrevet av Bordhi (2008), om hvordan få strikking inn i barneskolen og hvordan lære det bort. Hun beskriver også opplevde fordeler med teknikken samtidig som elevene lærte noe annet, og presenterte også to undervisningsopplegg.

Når det kommer til norsk litteratur om motivasjon og strikking, finnes en masteroppgave fra 2007 som handler om kvinners motivasjon til å strikke. Gjennom spørreundersøkelse og intervjuer, finner Leiro (2007) at det i hovedsak er skaperglede og hyggen rundt som er kvinners motivasjon for strikking i dag. Hun fant også ut at de fleste har lært teknikken fra en eldre generasjon og at skolen ikke har vært læringskilden, men heller en arena hvor de har videreutviklet basiskunnskapene sine.

2.2 Strikkingens historie og relevans i dag

Som nevnt vil jeg nå presentere oppgavens kontekstuelle bakteppe med teori knyttet til strikking. Rosander og Andersen (1981, s. 5) beskriver at strikkeplagg ble brukt som betaling i handel så tidlig som i 1560 årene i Danmark. På grunn av dette, vet man med sikkerhet at strikking kom til Danmark før dette. Derimot er det usikkert når teknikken kom til Norge. På grunn av funn av strikkede gjenstander fra slutten av 1700-tallet og redskaper fra starten av 1800-tallet kan det tyde på at strikketeknikken hadde en viss utbredelse i Norge. Sikrere beviser om strikketeknikken finner man fra 1860 da Eilert

Sundt gjennomførte en undersøkelse om Norsk husflid (Rosander og Andersen, 1981, s. 5).

Med tanke på at strikking ble brukt i handel, synes jeg det er svært interessant det Rosander og Andersen (1981, s. 8) skriver om at familier med høyere status i all tid har strikket for fornøyelse og tidsfordriv. De som hadde økonomi til det, var ikke avhengig av egen produksjon, men kunne importere varer for eget behov. I motsetning til familiene med høyere status, har strikking i Europa tradisjonelt fungert som en ekstra inntekt ved siden av jordbruket (Rosander & Andersen, 1981, s. 12). I Norge, spesielt i Dalene i Rogaland, ble det utover 1800-tallet produsert mye strikkevarer for salg og det var ikke uvanlig at mennene hjalp til med strikkearbeidet (Rosander & Andersen, 1981, s. 10).

Selv om strikking ikke med sikkerhet kom til Norge før slutten av 1700-tallet, og at strikketeknikken tradisjonelt ble brukt for å dekke behov i familier og for salg, så skriver Haabesland og Vavik (2000, s. 30) at håndarbeid ikke ble lært i skolen før folkeskoleloven av 1889. Håndarbeid og tegning ble obligatorisk i byskolen, mens på bygdeskolene ble det kun undervist dersom forholdene lå til rette for det. Dersom elevene fikk undervisning i håndarbeid, var det håndarbeid med fokus på øvelse og perfekt utførelse for jentene, mens guttene hadde sløyd ved å lese arbeidstegninger. Fokuset var på å lage og lære nyttige ting.

Slik vi også ser i folkeskoleloven av 1889 skriver Nielsen (2019, s. 71) at læreplanen i kunst og håndverk var kjønnsdelt helt frem til 1960. I læreplan for forsøk med 9-årig skole (heretter Forsøksplanen 1960), ble sløyd, håndarbeid og tegning slått sammen til et fag som fikk navnet forming. I formingsfaget ble individuell prosess viktigere enn faglig kompetanse. Mange år senere, med læreplanen 1997 ble navnet endret fra forming til kunst og håndverk (Nielsen, 2019, s. 88). Navneendringen ga en betingelse om mer fokus på kulturarv og kunnskap om form, farge og komposisjon. Estetikk, mestringsfølelse, eksperimentering og problemløsning fremheves, det samme gjør samarbeid mellom skolen og kulturlivet.

Nielsen (2019, s. 96) med kunnskapsløftet 2006 ble kunst og håndverksfaget mer tilknyttet samfunnet vi lever i med vekt på utvikling av motorikk og kreativitet i skapende arbeid. Fokus på personlighet, problemløsning, opplevelse, og arkitektur var også viktige formål. I nåværende fagplan, kunnskapsløftet 2020, skulle de praktiske og estetiske fagene styrkes (Nielsen, 2019, s. 110). De tverrfaglige temaene demokrati og medborgerskap, bærekraftig utvikling og folkehelse og livsmestring skulle inn i alle fag. Spesielt bærekraftig utvikling ble viktig i kunst og håndverksfaget, der kvalitet, reparasjon og redesign var viktige mål. Jeg ser også viktige poenger som kan knyttes til kunst og håndverk i folkehelse og livsmestring. I overordnet del av læreplanen, under det tverrfaglige temaet folkehelse og livsmestring står det blant annet: "Temaet skal bidra til at elevene lærer å håndtere medgang og motgang, og personlige og praktiske utfordringer på en best mulig måte." (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 14).

I utviklingen av læreplanen kan vi se at fokuset skiftet fra nyttig praktisk ferdighet til å fokusere på fantasi og opplevelse. Denne endringen setter også Takle (1999) ord på. Gjennom 1900-tallet lærte jenter i Norge å strikke og sy i skolen fordi det ble sett på som en nødvendighet for å dekke familiens behov (Takle, 1999, ss. 12-13). Rundt midten av 1900-tallet skjedde en endring i hvordan man ser på behovet for strikking og søm. Det ble sett på som en hobby, og ikke noe som var nødvendig å kunne livet ut.

Dersom man ser det Rosander og Andersen, Takle og læreplanene skriver i sammenheng, har det fra rundt 1800-tallet og til midten av 1900-tallet stort sett vært strikket for å dekke fattige familiers behov og produksjon for salg, mens familiene av høyere sosiale lag har kunnet strikke for eget behov og for tidsfordriv. Det skjedde en stor endring rundt midten av 1900-tallet, da man ikke lenger trengte å strikke for å dekke behov, men heller strikke fordi det er en hobby.

Med tanke på at man ikke lenger er nødt til å kunne strikketeknikken for å overleve i samfunnet, kan man stille seg spørsmålet om hvorfor man skal benytte seg av teknikken. I følge Takle (1999, s. 14) er strikking viktig i skolen fordi det kan gi elevene en meningsfull hobby og fordi teknikken gir mulighet til å uttrykke seg personlig. Videre skriver hun at undervisning i strikking er viktig fordi det har et miljøperspektiv ved at elevene lærer å bedømme håndverkskvalitet og lage produkter som får lengere liv. Takle (1999, s. 159) legger også vekt på at teknikken kan brukes tverrfaglig. Eksempelvis gjennom undervisningsopplegg som fokuserer på strikkingens historie.

Også Håberg (2007) har meninger om hvorfor vi trenger undervisning i kunst og håndverk. Hun skriver:

I dag trenger vi undervisning i faget kunst og håndverk, blant annet for å sette søkelys på dagens kjøp-, slit- og kastsamfunn. Kanskje en får mer respekt for strikkede klesplagg hvis en har opplevd det som meningsfylt, interessant og spennende å strikke ett plagg selv? (Håberg, 2007, s. 81).

Videre skriver Håberg (2007, s. 81) at man kan se på et strikket arbeid fra to synsvinkler. Det kan være selve produktet- eller prosessen. Ofte får produktet mest oppmerksomhet, mens man glemmer prosessen. Håberg (2007) påpeker at prosessen kan være vel så viktig. Det er der alle valgene blir tatt, hvilket mønster man velger, fargevalg og designprosess, der man vurderer hvorfor man tok de valgene og når man gjorde det. Hun legger vekt på at alt dette kan overføres til andre prosesser, situasjoner og til forskjellige fagområder (Håberg, 2007, s. 81). Det siste poenget tar jeg med videre i mitt strikkerarbeid, der jeg kan få mye informasjon og lærdom av å fokusere på prosessen av arbeidet. Prosess og resultat kan være en motivasjon for strikking, og med det sagt skal vi nå se på teori om motivasjon og mestring.

2.3 Motivasjon og mestring

Det finnes en rekke ulike teorier om motivasjon og mestring, blant annet selvbestemmelsesteorien utviklet av Ryan og Deci. Ryan og Deci (2016, s. 96) forklarer at i selvbestemmelsesteorien ønsker mennesker naturlig å lære og utvikle seg. Mennesker blir ofte motivert av ting vi synes er interessante og utfordrende. Selv om man først ikke liker en oppgave, klarer vi ofte å tilpasse oss, og dersom vi ser en verdi i oppgaven kan vi klare å gjøre dem til en del av vår identitet. Det Ryan og Deci (2016) skriver, viser at læring og utvikling ligger naturlig i oss. Dette er et viktig poeng i min oppgave, fordi jeg ønsker å undersøke min egen og elevens motivasjon for strikking. Videre har teorien hjulpet meg å se hvordan motivasjon endrer seg etter sosiale kontekster og hva som er motivasjon bak atferd.

Ryan og Deci (2016, s. 98) skriver at selvbestemmelsesteorien legger hovedvekt på motivasjonen bak menneskers handlinger. Teorien skiller mellom indre og ytre motivasjon. Indre motivasjon defineres som noe man gjør fordi man er interessert og

synes det er gøy, lysten til å gjøre noe kommer innenfra. Lek er et eksempel på en aktivitet som er indre motivert hos barn (Ryan & Deci, 2016, s. 97). I mitt strikkeprosjekt er strikkearbeidet indre motivert for meg, fordi strikking er noe jeg interesserer meg for og synes er gøy. I ytre motivasjon skiller Ryan og Deci (2016, s. 101-102) mellom kontrollert ytre motivasjon og autonom ytre motivasjon. Kontrollert ytre motivasjon er når motivasjonen er at man ikke har noe valg, føler seg tvunget, eller i ekstreme tilfeller for å unngå straff. En annen form for kontrollert ytre motivasjon er at man handler i frykt for å gjøre det dårlig eller for å unngå skam og skyldfølelse. I den andre enden har vi autonom ytre motivasjon. Her er motivasjonen at arbeidet har en verdi, da har elevene skjønnet skolens verdier for atferd og verdien av å lære skolefag. I min oppgave har jeg brukt skillet i motivasjon for å si noe om hva motivasjonen bak mitt eget og elevens strikkearbeid er.

Forskning av Ryan og Deci (2016, s. 114) forklarer at de grunnleggende psykologiske behovene for autonomi, kompetanse og tilknytning fremmer indre motivasjon. Når elever opplever å få dekt disse behovene, føler de seg mer selvstendige, kompetente og tilknyttet læringsmiljøet som igjen fremmer motivasjon og trivsel. (Ryan & Deci, 2016, s. 114). Dette er relevant for min oppgave fordi det gir innsikt i hvordan behovene påvirker motivasjon for strikking.

Mestringsforventning kan også knyttes opp mot motivasjon. Skaalvik og Skaalvik (2015, s. 15) defineres som forventningen om å mestre bestemte oppgaver. For eksempel vil en matteoppgave for enkelte elever skape en forventning om at de skal lykkes med å løse, for andre elever vil det skape en forventning om at de ikke kommer til å klare å løse den. Bandura (1997, s. 215) viser til en studie gjort av Collins i 1992 av elever som anser seg selv å ha høy eller lav mestringsforventning. Studien viser at elever presterer dårlig enten fordi de mangler ferdighetene eller fordi de har ferdighetene, men mangler mestringsstro til å kunne bruke dem på best mulig måte. I min undersøkelse kan jeg bruke studien for å identifisere grad av mestringsforventning i ulike situasjoner. Bandura (1997, s. 215) skriver videre at elever med høyere mestringsforventning lykkes mer i å løse teoretiske og praktiske utfordringer, styrer arbeidstiden bedre og er mindre sannsynlig å avvise riktige løsninger for tidlig. Skaalvik og Skaalvik (2015, s. 19) skriver at mestringsforventning har mye å si for motivasjon for skolearbeid. Elever med høyere mestringsforventning ser større verdi av skolen, yter mer innsats, viser større engasjement og er mer utholdende ovenfor nye utfordringer. Basert på alt det positive, ville jeg ha innsikt i hvordan legge opp til at elever får høy mestringsforventning. Skaalvik og Skaalvik (2015, s. 27) skriver at læreren må tilpasse opplæringen til elevenes forutsetning og ståsted, gi elevene realistiske utfordringer, hjelpe elevene til å sette realistiske mål, gi elever mulighet til å se at de forbedrer seg og gi elever trening på å regulere læringsatferd. Disse punktene gir meg som kommende lærer muligheten til å se hvordan mestringsforventning kan utvikles.

Mestringsforventning sier noe om mestringsstro, mens teorien om målorientering skiller mellom to grunner for elever å legge høy eller lav innsats i skolen. Skaalvik og Skaalvik (2015, s. 42) kaller dette oppgave-orientering og ego-orientering. For oppgave-orienterte elever står oppgavene og lærestoffet sentralt, elever arbeider for å lære, forstå og løse problemer (Skaalvik & Skaalvik, 2015, s. 42). For ego-orienterte elever er den selv i sentrum og det arbeides for å bli positivt vurdert av andre (Skaalvik & Skaalvik, 2015, s. 42). Patrick et al. (2011, s. 368) skriver at elever kan være både oppgave- og ego-orientert i varierende grad samtidig. Oppgave-orienterte elever ønsker å utvikle

kompetanse, mens ego-orienterte ønsker å demonstrere kompetanse. Om elever er oppgave-orienterte eller ego-orienterte er relevant for min oppgave fordi dette kan ha mye å si for elevers innstilling til strikkeundervisning. For å hjelpe elevene til å utvikle oppgave-orienterte mål, skriver Skaalvik og Skaalvik (2015, s. 54) at læreres valg av lærestoff og oppgaver som gir passende utfordringer til elevene, hjelper dem til å sette kortsiktige, personlige og realistiske mål. At lærere gir elevene mulighet til å se at de forbedrer seg, at vurderinger gjøres privat mellom elev og lærer, og at undervisningen inspirerer elevene til å se feil som en naturlig del av læring, er også faktorer for å få oppgave-orienterte elever.

Oppgave-orienterte mål er viktig for læring. Det er lærerens ansvar å utvikle slike elever, og i tillegg har lærere ifølge Fredriksen (2013, s. 136) en utfordring med tilrettelegging for at enkeltelever skal få passende utfordringer når det trenges. Ved å gi utfordringer etter behov, kan elever føle mestring i stedet for å miste motet.

Å tilrettelegge etter behov, er en form for støtte. Semmer et al. (2008, s. 236) skriver at det ofte skilles mellom to kategorier for støtte, emosjonell støtte og instrumentell støtte. Cohen og Wills (1985, s. 313) definerer emosjonell støtte som at noen bryr seg om deg. Semmer et al. (2008) supplerer med at emosjonell støtte handler om empati, vennlighet og oppmuntring. Videre definerer Cohen og Wills (1985, s. 313) instrumentell støtte som å gi nødvendige tjenester. Andre eksempler på instrumentell støtte er i følge Semmer et al. (2008) å gi veiledning, faglig støtte og hjelp til vanskelige oppgaver. Støtte er svært relevant for min oppgave, fordi forskning gjort i skolen av Federici og Skaalvik (2014, s. 30), fant en høy sammenheng mellom instrumentell og emosjonell støtte. Et av deres funn er at lærere som gir god instrumentell støtte, også oppleves emosjonelt støttende for elevene. I tillegg viser Federici og Skaalvik (2014, s. 21) til en rekke forskning som viser at et positivt forhold mellom lærer og elev er avgjørende for elevers engasjement, motivasjon, innsats og læring.

Det er svært verdifullt for elevene å ha et godt forhold til lærere. Støttende lærere kan bidra til å fremme mikro-oppdagelser blant elever. Fredriksen (2013, s. 126) forklarer begrepet mikro-oppdagelser som når nye og tidligere erfaringer kobles sammen. Videre forklares det som en plutselig forståelse ved å finne svar eller løsning på et problem. Begrepet er relevant for min oppgave fordi både jeg og elevene jeg observerte, stadig har mikro-oppdagelser. Mer relevant er det fordi Fredriksen (2013, s. 126) legger vekt på at mikro-oppdagelser betyr mye i barns liv, mens vi voksne ikke alltid legger merke til dem. På bakgrunn av dette er det viktig at vi er klar over dem og anerkjenner dem, fordi det er svært verdifullt for barnet og fordi små ting kan utløse mestring og motivasjon til å undersøke mer. Altså kan man si at mikro-oppdagelser er viktig for læring og utvikling, som er temaet som skrives om i neste delkapittel.

2.4 Læring og utvikling

Jeg skal nå kort presentere relevant teori om læring og utvikling. Som nevnt er mikro-oppdagelser viktig for utvikling, og støttende lærere har mye å si for elevers læring. Dette er et tema som er svært viktig i alle arenaer både for barn og voksne, spesielt i skolen.

Haga og Sigmundsson (2013, s. 120) skriver at en grunnleggende del av små barns liv er å koordinere ulike kroppsdeler i forhold til hverandre. Forventninger til noens motoriske ferdigheter er avhengig av alder. Typiske forventninger til barn i skolealder er at de kan

løpe, gå, hoppe, klatre, kle på seg, pusse tennene, håndtere en blyant og mye mer, altså mange forskjellige motoriske elementer. Motorisk utvikling er viktig livet ut fordi det betegner at man utvikler og blir bedre på en motorisk ferdighet, eller at man lærer seg en ny motorisk ferdighet. For min oppgave er motorisk utvikling viktig i forhold til strikking. Blant annet skriver Takle (1999, s. 13-14) at strikking er en fin måte å trene opp finmotorikken og evnen til å bruke venstre og høyre hjernehalvdel likt. Hun skriver videre at Steiner-pedagoger anser strikking for å være en god trening for å senere få sammenhengende skrift, nettopp fordi det er en øvelse av finmotorikken.

I sosiokulturell teori skjer læring ifølge Vygotsky (1978, s. 57) i hovedsak gjennom sosial interaksjon. Han beskriver at tankeprosesser opprinnelig er sosialt delt gjennom samtaler og felles aktivitet. Deretter blir tankeprosessene internalisert gjennom interaksjon med andre. Vygotsky (1978, s. 57) understreker videre at samtale er svært viktig. Mennesker lærer gjennom samarbeid, muntlig og kroppslig samtale med andre, som deretter legger grunnlaget for individuelle tankeprosesser. En annen viktig prosess i Vygotskys (1978, s.86) teori er den proksimale utviklingssonen. Dette handler om avstanden av hvor mye en elev kan oppnå alene og hvor mye de kan oppnå med hjelp av en mer erfaren person. Videre forklarer Vygotsky (1978, s. 87) at elever i utvikling kan oppnå mer med hjelp av voksne eller flinke medstudenter. Aspektene i sosiokulturell er viktige i min oppgave fordi det setter ord på menneskets læring og utvikling, i mitt tilfelle i forbindelse med strikking.

I dette kapitlet har jeg presentert tidligere forskning knyttet til strikking og motivasjon, strikkingens historiske bakgrunn og relevans i dag, relevante mestring og motivasjonsteorier og til slutt viktige poenger knyttet til læring og utvikling. Teorien blir senere brukt for å drøfte funn i analysen. Før vi kommer dit skal jeg presentere datamaterialet som skal analyseres. I det kommende kapittel presenteres derfor mitt metodiske grunnlag og metodene brukt for å generere og analysere datamaterialet.

3 Metode

Det er strikking jeg brenner for, derfor måtte jeg ta noen valg av metodologi og metoder for å undersøke problemstillingen på beste måte. I dette kapittelet presenteres mitt forskningsdesign. Først presenteres kort mitt vitenskapelige ståsted. Deretter forklares metodologi og metoder for å analysere og generere datamateriale nærmere. Helt til slutt kommer et delkapittel om etiske vurderinger, der jeg reflekterer over valgene jeg har tatt i oppgaven.

For å besvare problemstillingen har jeg utviklet et forskningsdesign. Illustrasjonen inneholder oversikten over vitenskapsteoretisk ståsted og metodologi som gir veiledning til metodene for å generere, analysere og drøfte materialet.

3.1 Vitenskapsteoretisk ståsted

Figur 1 Forskningsdesign

Fenomenologisk hermeneutikk er mitt vitenskapsteoretiske ståsted fordi jeg både undersøker opplevelser og tolker dem. Van Manen (1990, s. 180) skriver at i fenomenologisk hermeneutikk, blir fenomenologien fremstilt som beskrivelser av opplevelser, mens hermeneutikken fremstilles ved tolking av opplevelsene. Det Van Manen (1990) skriver, er gjeldende for min oppgave fordi jeg beskriver min opplevelse av motivasjon i et strikkearbeid og beskriver observasjoner etter observasjonspunkter. Deretter ser jeg dette i sammenheng og tolker opplevelsene i lys av teori. Halvorsen (2016, s. 20) skriver at en fenomenologisk hermeneutisk forsker blir en sentral deltaker i tolkningsprosessen der forskeren må presentere sin forforståelse og de fordommene hen bærer med seg. I arbeidet med undersøkelsene i denne masteroppgaven har jeg derfor vært klar over at jeg tar med meg min forforståelse.

3.2 Metodologi

For å undersøke erfaringer med motivasjon i et utfordrende strikkeprosjekt, tok jeg i denne oppgaven i bruk praksisledet forskning. Sullivan (2010, s. 77) skriver at praksisledet forskning brukes for å fremme kunnskap gjennom eget skapende arbeid. Denne beskrivelsen passer godt i min oppgave, fordi jeg har forsket gjennom eget skapende arbeid og dermed bidrar med kunnskap om motivasjon for strikking. I tillegg til eget skapende arbeid, har jeg observert motivasjon i en strikkende klasse. Smith og Dean (2009, s. 5) hevder at praksisledet forskning skaper to støttende argumenter for å styrke praksis. For det første er skapende arbeid i seg selv en form for forskning som frembringer påvisbare undersøkelsesresultater. For det andre kan den kunnskapen kreative utøvere har, og prosessene de går gjennom når de lager kunst, føre til spesialisert innsikt som siden kan generaliseres og skrives opp som forskning. Det siste argumentet er slik jeg har gjennomført mitt skapende arbeid, fordi jeg får innsikt gjennom arbeidet, og ikke av selve resultatet av arbeidet. Jeg undersøkte også i henhold til det andre argumentet gjennom klasseromsobservasjoner. Jeg observert motivasjonen til strikkende elever, altså kreative utøveres prosess. Mäkelä og Routarinne (2006, s. 22) hevder at det skapende arbeidet er drivkraften i praksisledet forskning. I min oppgave var det det utfordrende strikkeprosjektet drivkraften i undersøkelsen, og gjennom dette arbeidet så jeg på min motivasjon og mestring. Prosessen med arbeidet bestemte om jeg svarte på problemstillingen eller ikke, og bestemte derfor også om det måtte skje endringer i oppgaven. Mitt skapende arbeid har stor betydning for oppgaven og dette var også en av metodene for å generere datamateriale som vi nå skal videre til.

3.3 Metoder for å generere datamateriale

Som jeg nettopp var inne på, er eget skapende arbeid en av metodene jeg benytter for å konstruere data til analysen. I tillegg til dette vil jeg i dette delkapittelet presentere metodene logg og observasjon.

3.3.1 Eget skapende arbeid

Som tidligere nevnt, skriver Sullivan (2010, s. 77) at man i praksisledet forskning bidrar med å fremme kunnskap gjennom eget skapende arbeid. Jeg har brukt prosessen med et utfordrende strikkeprosjekt tilpasset meg som en sentral metode for å frembringe kunnskap. Fokuset har vært å være til stede i prosessen, der jeg har fått tilgang til kunnskap om mine tendenser til motivasjon. Utgangspunktet for valg av strikkeprosjekt var et langtidskrevende prosjekt på tynne pinner, som ble tilpasset underveis med en teknikk jeg har brukt svært lite, alt dette for å utfordre meg selv. Jeg har aldri før strikket et så langt prosjekt, gjort tilpasninger i en strikkeoppskrift eller strikket et plagg med fletteteknikken. Ved å utfordre meg selv kunne jeg lettere relatere til grunnskoleelevers utfordringer med strikking med en rekke erfaringer å vise til. Erfaringene jeg gjorde med motivasjon i prosessen, er skrevet i logg.

3.3.2 Logg

For å forsikre meg om at jeg ikke glemte tanker og ideer som kunne brukes i analyse har jeg underveis i strikkeprosjektet skrevet logg. Hver gang noe spesielt skjedde, hver gang jeg var spesielt motivert eller demotivert, hver gang jeg har følt mestring og hver gang jeg har følt jeg har mislykkes har jeg loggført. Jeg har også skrevet alt av tanker og idéer som har falt meg inn. Det har vært viktig å ha en detaljert logg for å ikke gå glipp av viktig informasjon. Loggen har derfor bilder og illustrasjoner for å visualisere tanker. Loggen er skrevet med et muntlig språk og raske setninger fordi den ikke skulle stoppe

andre tankerekker. Loggen har likevel forståelig informasjon som jeg brukte da jeg skrev en sammenhengende beskrivelse av det skapende arbeidet. Dette kommer jeg tilbake til når analysemetodene presenteres. Loggen finnes i vedlegg 1.

3.3.3 Observasjon

Den ene halvdel av undersøkelsen min har vært knyttet til eget håndarbeidsprosjekt der jeg har loggført egne opplevelser knyttet til motivasjon for strikking. Den andre halvdel har vært knyttet til elevs motivasjon for strikking der jeg har vært på en barneskole og gjennomført punktobservasjon. Punktobservasjon er når man studerer et smalt felt, for eksempel en elevgruppe eller en spesiell situasjon (Anker, 2020, s. 35). Observasjonspunktene jeg valgte var hva som gjorde elevene motiverte, hva som gjorde dem demotiverte, hva elevene gjorde da de var motiverte og hva de gjorde da de var demotiverte.

Observasjonene foregikk på to dager, med en ukes mellomrom, på samme skole, i samme fjerdeklasse og begge dagene kunne elevene velge å strikke. Den første dagen kunne elevene velge mellom å strikke, lese i lesebok eller jobbe med matte. Den andre dagen kunne elevene velge mellom å strikke, jobbe med matte eller jobbe i norsk arbeidsbok. Elevene hadde hatt fått opplæring i strikking uken før. Mellom de to observasjonene oppdaget jeg at jeg manglet et punkt for å observere relevante og spesielle hendelser som skjedde. Jeg valgte derfor til siste observasjon å legge på et punkt som omhandlet spesielle hendelser, og at jeg skulle legge merke til om det var noen merkbare endringer fra første observasjon. Observasjonsnotat finnes i vedlegg 2. For å tydeliggjøre skolekonteksten valgte jeg å utgreie observasjonsnotatene i to ulike beskrivelser av observasjonene. Disse beskrivelsene hjalp meg med å sette ord på akkurat hva som skjedde og for å tydeliggjøre motivasjonsfaktorer. Beskrivelsene av observasjonene finnes i vedlegg 4 og vedlegg 5.

3.4 Metoder for å analysere datamateriale

For å analysere datamaterialet, tar jeg gjennom mitt arbeid utgangspunkt i autoetnografi. Videre er jeg inspirert av A/R/Tografi som setter de tre rollene kunstner, forsker og lærer i sammenheng. Også hermeneutisk spiral er utgangspunkt for analysen, som ga meg muligheten til å erfare for så å ta et skritt tilbake å justere.

3.4.1 Hermeneutisk spiral

Nilssen (2012, s. 74) skriver at hermeneutisk spiral er ikke en `rett frem´ prosess, men en spiral hvor mange deler og detaljer bringes sammen. Denne metoden benytter jeg meg av for å analysere datamaterialet mitt. Mitt arbeid var ikke en `rett frem´ prosess fordi jeg stadig fikk nye erfaringer som påvirket både motivasjonen og arbeidet. På denne måten bevegde jeg meg fremover i en spiral. På samme måte kan jeg forklare observasjonene. Først planla og gjennomførte jeg første observasjon. Jeg brukte erfaringene mine og justerte til andre observasjon. Dermed ble mitt tankesett endret mellom de to observasjonene. Dersom jeg skulle observert en tredje gang, ville jeg igjen ha brukt erfaringene og justert igjen til neste observasjon.

3.4.2 A/R/Tografi

Fordi det er jeg som gjennomfører observasjonene og jeg som gjennomfører strikkearbeidet er masteroppgaven min et deltakende forskningsprosjekt. Fredriksen (2013, s. 248) forklarer deltakende forskningsprosjekt som at forskeren deltar i

prosjektet og dermed er klar over at hen påvirker forskningen og resultatet. Den deltakende rollen jeg har i forskningen, tar utgangspunkt i metoden A/R/Tografi. Springgay et al. (2005, s. 900) forklarer at det i A/R/Tografi er en avtale mellom art og grafi, som de også definerer som kunst og tekst. I A/R/Tografi vektlegges rollene kunstner, forsker og lærer. Fredriksen (2013) forklarer rollene som følgende: "A står for kompetanse som artist, R står for researcher, og T står for teacher." (Fredriksen, 2013, s. 284). Springgay et al. (2005) understreker at rollene er knyttet sammen og har sammenheng, men det er også et mellomrom mellom rollene og aktivitetene rollene praktiserer. Fredriksen (2013, s. 285) forklarer at det er summen av de ulike rollene som gjør at forskeren handler, forstår og tolker slik hen gjør. Denne teorien gjør at jeg kan utforske problemstillingen fra ståstedet til en kunst og håndverker, undersøker og lærer. I mitt skapende arbeid blir derfor mine erfaringer relevant for undersøkelsen. I tillegg blir disse rollene i sammenheng svært viktige i min analyse av observasjoner og i drøftingen av motivasjonsfaktorer i strikkeundervisning.

3.4.3 Autoetnografi

For å analysere egne handlinger registrert i logg, har jeg valgt å bruke metoden autoetnografi. Ehn (2011, s. 53) beskriver autoetnografi som en metode der du bruker egne erfaringer og opplevelser som poeng eller eksempler på generelle poeng. Han skriver videre at man i autoetnografi bruker seg selv både som forskningsverktøy og informasjonskilde. Fordi jeg undersøkte min egen motivasjon og skrev den ned i logg ble jeg både forskningsverktøyet og informasjonskilden. I Ehns (2011, s. 55) artikkel om autoetnografi, skriver han om å bruke tre tekstlige versjoner for å beskrive et prosjekt: En spesifikk versjon som blir som en oppskrift, en informativ versjon der man også skriver om følelser og til slutt en akademisk versjon som generaliseres og skrives som en analyse. Slik Ehn (2011) forklarer, har jeg skrevet tre tekstlige versjoner av mitt skapende arbeid. Først skrev jeg logg der jeg beskrev tekniske steg i arbeidet og hva jeg tenkte med dem, deretter skrev jeg loggen om til en beskrivelse som forklarer hvordan motivasjonen endret seg og hvorfor (se vedlegg 3), helt til slutt analyserte jeg beskrivelsen og skrev det ned som tekst. For å gjøre analysekapittelet mer strukturert har jeg valgt å gjøre lignende prosess med tekst for observasjonene. Jeg skrev observasjonsnotatene mine om til beskrivelser av observasjonene, og deretter brukte jeg disse som utgangspunkt for analysen.

Fordi jeg benytter meg av hermeneutisk spiral, A/R/Tografi og autoetnografi som analysemetode har jeg synliggjort min subjektivitet i oppgaven. I neste delkapittel skal jeg derfor presentere oppgavens etiske overveielser.

3.5 Etiske overveielser

I kvalitativ forskning generelt er det nødvendig at forskeren er klar over sin subjektivitet og at hen bringer med seg egen forforståelse inn i forskningen. Ved bruk av slike metoder vil forskningen aldri bli objektiv, men på bakgrunn av en bevissthet rundt dette kan man ifølge Nilssen (2012, s. 26) vise sine egne verdier, forutinntattheter og eventuelle slagsider. I min oppgave bruker jeg mine kunnskaper, verdier og erfaringer i det skapende arbeidet, loggen og i observasjonene jeg gjør. Dette kommer frem i analyse og drøfting og derfor vil undersøkelsen være subjektiv. I tillegg har jeg stått midt oppi alle prosessene og vært til stede i alle sammen.

Fordi min undersøkelse er kvalitativ, ønsker jeg å sette ord på studiens validitet. Ifølge Halvorsen (2016, s. 40) handler validitet om hvordan prosessen samsvarer med målet

for studien. Videre kan Nilssen (2012, s. 141) forklare at forskeren i kvalitative studier må bevise for leseren at funnene er troverdige i sammenheng med datamaterialet. I min oppgave har jeg spurt etter hvordan en kan bruke erfaringer fra observasjon, eget skapende arbeid og logg. I samsvar med dette har jeg derfor selv strikket et utfordrende strikkeprosjekt for mitt nivå i tillegg til at jeg har vært ute i skolen for å observere elever som strikker.

I forbindelse med observasjonene planla jeg tre observasjonsrunder, den ene var jeg imidlertid ikke i stand til å gjennomføre på en vitenskapelig akseptabel måte. Jeg satte meg derfor tydelige rammer for neste observasjon, blant annet å ikke hjelpe elevene med arbeidet. Da jeg observerte var jeg klar over at jeg påvirket situasjonen. Læreren i observasjonsklassen er praksislærer, og hadde 5 studenter fra lærerutdanningen da jeg var der. Derfor var strikkeundervisningen mindre realistisk enn det normalt ville vært med en til to lærere. Likevel, for å forsøke å påvirke situasjonen minst mulig, valgte jeg å skrive med penn og papir, slik at jeg tok minst mulig plass og oppmerksomhet. I tillegg valgte jeg å ikke initiere til samtale for å unngå å forstyrre arbeidet. Etter observasjonene gikk jeg nøye gjennom observasjonsnotatene for å skille tolkning og observasjon fra hverandre. Dette gjorde jeg for å unngå tolkning i analysen.

4 Analyse og resultater

I dette kapitlet skal jeg analysere klasseromsobservasjonene og mitt eget skapende arbeid ved å sette ord på ulike motivasjonsfaktorer. For å gjøre dette bruker jeg beskrivelsen av observasjon 1 som finnes i vedlegg 4, beskrivelsen av observasjon 2 som finnes i vedlegg 5 og beskrivelsen av mitt eget skapende arbeid som finnes i vedlegg 3. Når jeg undersøker problemstillingen, tar jeg for meg analysen i to deler. Den første delen er knyttet til observasjonene i en skolesammenheng, der jeg ser etter sammenhenger i motivasjonsfaktorer fra beskrivelsen av observasjon 1 og beskrivelsen av observasjon 2. Den andre delen tar for seg meg som strikker der jeg finner sammenhenger i beskrivelsen av mitt eget skapende arbeid. Ut ifra den todelte analysen presenterer jeg til slutt resultatene som viser ulike motivasjonsfaktorer for strikking. Det er her jeg finner svar på de to forskningsspørsmålene mine:

Hvilke motivasjonsfaktorer ser jeg i mitt arbeid i løpet av et utfordrende strikkeprosjekt?

Hvilke motivasjonsfaktorer ser jeg i grunnskoleelevers strikkeundervisning?

4.1 Analyse av observasjon 1 og observasjon 2

Jeg har gjennomført første del av analysen ved å belyse situasjoner der motivasjon kommer frem i de to observasjonene. Beskrivelse av observasjon 1 finnes i vedlegg 4 Og beskrivelse av observasjon 2 finnes i vedlegg 5. I det følgende blir analysen presentert med 7 ulike motivasjonsfaktorer.

4.1.1 Å få kunnskap

I observasjon 1 og i observasjon 2 kan det se ut som at elevene prøver å finne løsninger, og at å få kunnskap derfor kan være en motivasjonsfaktor. I begge observasjonene ser jeg flere eksempler på at elever spør om hjelp som en løsning på et problem. I observasjon 1 kom dette tydelig frem da elevene ikke husket hvordan man strikker, og spurte om hjelp. Videre i observasjon 1 så jeg noen elever som mistet mange masker, og kom til læreren for å få hjelp. Man kan også se at ny kunnskap kan ha vært en motivasjonsfaktor i observasjon 2 da en elev lærte å strikke to masker sammen, og virket veldig fornøyd. Et annet eksempel på å få kunnskap kan ha vært en motivasjonsfaktor er da en elev i observasjon 1 ønsket nøye forklaring på hva hen hadde gjort feil slik at hen kunne lære av feilen.

Jeg så også eksempler på elever som ønsket kunnskap, men av ulike grunner ikke fikk det, og dermed valgte å legge fra seg arbeidet. I observasjon 1 la en elev fra seg arbeidet fordi eleven ble lei mens i observasjon 2 la fem fra seg arbeidet fordi de måtte vente lenge på hjelp. Det var generelt flere som la fra seg arbeidet i observasjon 2 enn i observasjon 1. Dette kan ha vært fordi elevene i observasjon 2 bare hadde en student som kunne mer enn det grunnleggende, mens elevene i observasjon 1 hadde to.

4.1.2 Fremgang i arbeidet

Det at elevene ønsket kunnskap, kan tyde på at eleven ønsket fremgang i arbeidet, som kan ha vært en motivasjonsfaktor. I observasjon 1 så jeg tydelig at fremgang var en

motivasjonsfaktor da en elev fortalte at det er kjedelig å strikke, men hen ville komme seg videre i arbeidet så hen valgte likevel å strikke. Videre i observasjon 2 så jeg en elev som smilte hver gang hen var ferdig med en omgang, og virket glad for å begynne på neste. Både i observasjon 1 og i observasjon 2 fortalte elevene hverandre at de ønsket å komme like langt som hverandre. Blant annet så jeg i observasjon 2 at elevene la strikkearbeidet vedsiden av hverandre for å sammenligne, og flere elever uttrykker at de ønsker å komme like langt som eleven som hadde strikket lengst.

4.1.3 Bli ferdig

I forbindelse med fremgang i arbeidet så jeg også eksempler på at det å bli ferdig med produktet kan ha vært en motivasjonsfaktor. I observasjon 2 noterte jeg at en elev som strikket hjemme fortalte de andre elevene at det er morsomt når man kan bruke det ferdige pannebåndet. Senere i observasjon 2 la to elever arbeidet mot pannen og spurte hverandre om den passer. En lignende situasjon så jeg også i observasjon 1 der en elev tok arbeidet opp mot hodet og målte hvor mye hen måtte strikke før pannebåndet passer. Eleven virket glad og sa høyt at det ikke er langt igjen.

4.1.4 Positiv tilbakemelding og bekreftelse

Flere ganger i begge observasjonene kunne det virke som at bekreftelse var en motivasjonsfaktor for elevene. I observasjon 1 noterte jeg at en elev ofte ønsket at læreren skulle dobbeltsjekke at hen gjorde riktig. Noe lignende så jeg også i observasjon 2 der en elev fikk hjelp med en utfordring. Eleven klarte å fikse det, men hen ønsket fortsatt bekreftelse på at det ble rett. En annen situasjon fra observasjon 2 som viser at bekreftelse kan ha vært en motivasjon var da tre elever ventet lenge på hjelp. Etter hvert la de fra seg arbeidet til fordel for lesebok, men en av disse elevene kom tilbake til strikkingen da hen så at det var ledig hjelp å få, og denne eleven spurte mye om bekreftelse fra læreren. Det kan virke som at også positiv tilbakemelding var en motivasjonsfaktor for elevene. I observasjon 1 var det mange elever som ville vise arbeidet til hverandre, studentene og læreren. Elevene smilte da de fikk tilbakemelding. En lignende situasjon så jeg i observasjon 2 da en elev lærte å strikke to masker sammen. Eleven smilte og ønsket å vise frem det hen hadde lært.

Selv om de fleste elevene virket motiverte av positiv tilbakemelding og bekreftelse, så jeg både i observasjon 1 og i observasjon 2 at en elev som fikk mye skryt av lærer og elever la fra seg arbeidet fordi det var kjedelig og hen var lei. Denne eleven valgte å hjelpe andre elever fremfor å strikke selv.

4.1.5 Å mestre arbeidet

I observasjon 1 og i observasjon 2 både så og hørte jeg elever hvor mestring kan ha vært en motivasjonsfaktor for strikking. I observasjon 1 så jeg at elevene var glade da de fikk til arbeidet. Eksempelvis hørte jeg en elev som sa høyt at hen har forstått en feil hen hadde gjort og at strikking er gøy. Videre i observasjon 1 så jeg noen elever som hadde strikket svært lite, men fortsatt smilte og var fornøyde for hver omgang. I observasjon 2 så jeg også et eksempel på at å mestre arbeidet kan ha vært en motivasjonsfaktor. En elev syntes ikke hen strikket fort nok og fikk beskjed om at øvelse gjør mester, hen fortsetter arbeidet og virket fornøyd.

4.1.6 Sosialt aspekt

Det kan virke som at også det sosiale aspektet kan ha vært en motivasjon for arbeidet. I observasjon 1 så jeg at det dannet seg ringer der elevene strikket, snakket og hjalp

hverandre. Også i observasjon 2 så jeg at elevene satte seg i ringer for å snakke og strikke. I observasjon 2 la jeg også merke til at det var mye småprat samtidig som elevene strikket. I tillegg gikk mange elver rundt for å prate med hverandre samtidig som de strikket. Som tidligere nevnt, kan bekreftelse og positive tilbakemeldinger ha vært en motivasjonsfaktor. Dette underbygger også mine tanker om at det sosiale aspektet kan ha vært en motivasjonsfaktor.

4.1.7 Det morsomste valget

Det kan virke som at strikkeprosessen og strikking som det morsomste valget kan ha vært en motivasjonsfaktor. Et tydelig eksempel på dette er da en elev i observasjon 1 uttrykte at hen valgte å strikke fordi matteoppgaver var kjedeligere. Et lignende eksempel ser jeg i observasjon 2 der en elev uttrykte at hen valgte å strikke fordi de andre valgene var teite. Videre i observasjon 2 så jeg tre elever som valgte å legge fra seg arbeidet for å se i en lesebok, men ikke lang tid etterpå kom en av elevene tilbake til strikkingen. Det kan tyde på at hen syntes strikking var morsommere.

At selve strikkeprosessen kan ha vært en motivasjonsfaktor så jeg tydelig i observasjon 2 da flere av elevene smilte og ropte "yes!" da de fikk beskjed om at de fikk strikke. Et annet eksempel på at strikking kan ha vært motiverende ser jeg ved at noen elever både i observasjon 1 og i observasjon 2 brukte lang tid på å avslutte. Elevene brukte lang tid på å legge fra seg arbeidet, selv om de gjentatte ganger fikk beskjed om å legge fra seg arbeidet og hente matpakka si.

Figur 2 Illustrasjon strikking

4.2 Analyse av eget skapende arbeid

Nå skal jeg presentere andre del av analysen. Denne delen er gjennomført ved at jeg identifiserer motivasjonsfaktorer og ser situasjoner i henhold til disse i sammenheng. Beskrivelsen av mitt eget skapende arbeid finnes i vedlegg 3. Analysen blir presentert med 8 motivasjonsfaktorer.

4.2.1 Å få kunnskap

I løpet av mitt skapende arbeid kan det virke som å få ny kunnskap har vært en motivasjonsfaktor. I arbeidet mitt har jeg i mange tilfeller lett etter løsninger på utfordringer i arbeidet, og dermed fått ny kunnskap jeg kunne bruke. For eksempel måtte jeg tidlig i arbeidet bytte pinnestørrelse. Dette førte med seg merarbeid, men jeg skjønnte av informasjonen maskeantallet i prøvelappene ga, at jeg måtte endre pinnestørrelse for at kjolen skulle passe meg. I den situasjonen ble jeg glad for å ha lært ny kunnskap som kunne forhindre et senere nederlag. Et mer tydelig eksempel på at ny kunnskap kan ha vært en motivasjonsfaktor var da jeg ikke lenger klarte å prøve kjolen fordi jeg mistet masker. Jeg fant fort en løsning der jeg strikket flere pinner på arbeidet slik at jeg kunne dra maskene utover. Jeg ble glad fordi jeg fikk ny kunnskap som fortalte meg at det ikke ble noe problem å prøve på kjolen. Et annet tydelig eksempel var da jeg mistet en maske slik at den rekte seg opp før en fletteomgang. Dette hadde jeg aldri opplevd før. I stedet for å miste motet, prøvde jeg, og fikk det til. Jeg var glad for at jeg hadde fått ny kunnskap.

Jeg har også sett at jeg har blitt demotivert av å få ny kunnskap. Det var flere ganger jeg gjorde feil i strikkearbeidet som førte til ny kunnskap, men som gjorde meg demotivert. Eksempelvis da jeg for første gang så at jeg hadde strikket en omgang for langt i fletta. Jeg ble frustrert fordi jeg skjønnte at dette kunne bli vanskeligere enn jeg trodde.

4.2.2 Å bli fornøyd

Fordi jeg valgte å gjøre mange endringer på oppskriften og ønsket at arbeidet skulle bli bra, hadde jeg ikke noe annet valg enn å finne løsninger. At jeg ville bli fornøyd med arbeidet kan derfor ha vært en motivasjonsfaktor. Blant annet valgte jeg som første løsning til overdelen av kjolen å strikke rundstrikk og klippe opp til ermene fremfor å strikke for- og bakstykket hver for seg. Av tidligere erfaring visste jeg at jeg strikker ujevnt på rett- og vrangside, men jeg ønsket at arbeidet skulle være jevnt. Senere endret jeg mening fordi jeg fant ut at løsningen med ermene ikke ville gjøre meg fornøyd. Derfor valgte jeg å rekke opp dette arbeidet, og begynte å strikke med den nye planen.

I flere situasjoner virket jeg demotivert, men klarte å dra meg selv opp ved å legge vekt på at jeg ville bli fornøyd. Blant annet fikk jeg flere ganger lyst til å legge fra meg arbeidet eller ignorere en feil i stedet for å rekke opp. Men jeg valgte gang på gang å rekke opp fordi jeg ville bli fornøyd. En annen situasjon der jeg fortsatte arbeidet fordi jeg ville være fornøyd med arbeidet, var da jeg oppdaget at jeg hadde økt masker på en annen måte enn jeg felte. Selv om jeg var lei meg syntes jeg fellingen var pen, og jeg var fornøyd.

4.2.3 Fremgang i arbeidet

Da en venn spurte meg hvordan jeg fikk motivasjon til strikkeprosjektet, gikk det opp for meg at det å komme videre i arbeidet var en stor motivasjonsfaktor for meg. I mange situasjoner gledet jeg meg til å komme videre og få variasjon i arbeidet. Eksempelvis kan det å komme seg videre ha vært en motivasjonsfaktor i de situasjonene jeg var lei av å strikke flettestrikk og gledet meg til å begynne å øke, felle eller strikke rett. I starten av arbeidet da det var lange partier med kun flettestrikk, virket jeg ofte demotivert og valgte å gjøre andre ting fremfor å strikke. Da jeg nærmet meg økning var derimot det å komme seg videre grunnen til at jeg strikket.

4.2.4 Å se resultatet

Å se resultatet kan ha vært en motivasjonsfaktor for meg fordi jeg flere ganger uttrykte at jeg gledet meg til å se resultatet av prosjektet. For eksempel klarte jeg ikke å legge fra meg arbeidet da jeg nærmet meg slutten på forstykket fordi jeg ville se resultatet. Jeg opplevde det samme da jeg nærmet meg slutten på bakstykket. Et annet eksempel var da jeg nærmet meg felling for ermehull og plutselig strikket raskere fordi jeg gledet meg til å bli ferdig.

4.2.5 Positiv tilbakemelding

Å få positiv tilbakemelding kan ha vært en motivasjonsfaktor for meg. Eksempler på dette var da jeg ble glad og fikk lyst til å strikke mer for å se at arbeidet ble fint eller da jeg fikk positive tilbakemeldinger av andre. Eksempelvis sa en person at kjolen var fin da jeg prøvde den på meg, da fikk jeg lyst til å strikke videre. Et annet eksempel var da jeg mot slutten av strikkeprosjektet så at arbeidet ble fint og på den måten ga meg selv en positiv tilbakemelding som gjorde meg glad da jeg strikket.

4.2.6 Å mestre arbeidet

Det kan tyde på at positiv tilbakemelding gjorde at jeg følte mestring over arbeidet, som igjen kan ha vært en motivasjonsfaktor for meg. Eksempelvis følte jeg på stolthet og mestring da en venn som er veldig flink til å strikke var sjokkert over hvordan jeg holdt motivasjonen oppe. Jeg kjente også mestringsfølelse da jeg fikk positive tilbakemeldinger, som gjorde at jeg ville strikke videre. Et annet eksempel var da jeg var nervøs for jevnheten av å strikke frem og tilbake og oppdaget at jeg strikket jevnere enn jeg trodde. Jeg ble da motivert fordi jeg hadde undervurdert meg selv på noe jeg egentlig mestret. Et annet eksempel var da jeg gjorde mye feil på bakstykket og måtte rekke opp. Jeg følte mestring over at jeg ikke avsluttet arbeidet, men fortsatte selv om jeg var lei.

Det var også situasjoner der jeg følte på mestring, men ikke ville fortsette å strikke fordi jeg var redd for å miste den gode følelsen. For eksempel da jeg følte mestring av å løse et problem med maskeantall på bakstykket. Jeg ville ikke starte fordi jeg var redd for å gjøre feil. Et annet lignende eksempel var da jeg følte mestring over å ha testet en metode for å strikke overdelen og oppdaget at denne ikke fungerte. Likevel brukte jeg lang tid på å starte på nytt fordi jeg var redd for at den nye metoden ikke skulle fungere.

4.2.7 Sosialt aspekt

Det kan se ut som at det å strikke i andres selskap var en motivasjonsfaktor for meg. Hver gang jeg strikket med andre, hadde jeg en positiv opplevelse. Eksempelvis følte jeg første gangen jeg strikket på skolen at jeg fokuserte mer og strikket i lengre perioder

enn jeg gjorde alene. Videre opplevde jeg at arbeidet ble morsommere og mer givende de gangene jeg satt med andre og hørte på musikk og snakket.

4.2.8 Strikkeprosessen

I mitt skapende arbeid så jeg eksempler på at strikkeprosessen kan ha vært en motivasjonsfaktor. Blant annet har det vært situasjoner der jeg ble så oppslukt i arbeidet at jeg ikke klarte å legge det fra meg selv om jeg måtte. Andre eksempler på at selve strikkingen kan ha vært en motivasjonsfaktor er de gangene jeg gledet meg til å gjøre andre ting i arbeidet, blant annet da jeg gledet meg til å begynne å felle masker til midje, eller da jeg gledet meg til å strikke rettstrikk i stedet for flettestrikk.

Jeg så også eksempler der strikkeprosessen kan ha vært demotiverende. Blant annet valgte jeg flere ganger å legge fra meg arbeidet på grunn av utfordringer og frustrasjon. Eksempelvis skjedde det flere ganger at jeg strikket en flette en omgang lenger enn den skulle være. Jeg ble lei meg og ønsket å legge fra meg arbeidet. Jeg la også fra meg arbeidet flere ganger fordi jeg var lei. Noen ganger fikk jeg ikke meg selv til å begynne. Eksempelvis har jeg flere ganger valgt å gjøre andre ting fremfor å strikke selv om jeg planla å strikke og hadde tid til det.

Figur 3 Meg som strikker

4.3 Resultater

I dette delkapittelet skal jeg presentere resultatene av analysen. Med andre ord hvilke motivasjonsfaktorer jeg fant for strikking gjennom observasjonene og gjennom mitt eget skapende arbeid.

I analysen av observasjonene i skolen kan det tyde på at ny kunnskap, fremgang i arbeidet, å bli ferdig, positiv tilbakemelding og bekreftelse, å mestre arbeidet, det sosiale og at strikking var det morsomste valget var motivasjonsfaktorer for teknikken.

I analysen av mitt eget skapende arbeid kan det tyde på at ny kunnskap, å bli fornøyd, fremgang i arbeidet, å se resultatet, positiv tilbakemelding, å mestre arbeidet, det sosiale aspektet og strikkeprosessen var motivasjonsfaktorer for strikking.

Jeg ser mange sammenhenger mellom elevenes motivasjonsfaktorer og mine. Funnene fra analysen viser at ny kunnskap, fremgang i arbeidet, ferdigstillelse, positiv tilbakemelding, mestringsfølelse, det sosiale og selve strikkeprosessen var motivasjonsfaktorer både i skolen og i mitt arbeid. Disse funnene tar jeg med inn i neste kapittel, der jeg skal drøfte resultatet. En av motivasjonsfaktorene i mitt eget skapende arbeid var å bli fornøyd med arbeidet. Jeg velger å ikke gå videre med dette i drøftingen fordi jeg ikke fant lignende funn i analysen av observasjonene

Figur 4 Kjole hel

Figur 5 Montering

Figur 6 Prosess

5 Drøfting

Formålet med dette kapittelet er å drøfte og tolke funnene gjort i kapittel 4 *Analyse og resultater*. Dette, i tillegg til tidligere presentert forskningsdesign og teori gir meg grunnlag til å drøfte problemstillingen min om hvordan jeg kan bruke funn fra klasseromsobservasjoner, kombinert med erfaringer fra eget skapende arbeid for å fremme motivasjon i strikkeundervisning. Jeg vil se nærmere på motivasjonsfaktorene for strikking og hvordan dette kan forstås i lys av valgt teori. Ved å gjøre dette kan jeg få en dypere forståelse av hvordan faktorer som bidrar til motivasjon i strikking, kan brukes i skolen.

Drøftingen er strukturert etter motivasjonsfaktorer i seks deler der jeg først tar for meg ny kunnskap etterfulgt av fremgang i arbeidet, ferdigstillelse, positiv tilbakemelding, mestringsfølelse, det sosiale og til slutt strikkeprosessen. Jeg vil også ta for meg hvordan jeg kan bruke erfaringene fra mitt arbeid og observasjoner i skolen. Til slutt presenterer jeg motivasjonsfaktorenes anvendelsesmulighet i praksis.

5.1 Ny kunnskap

Et av funnene i analysen min var at jeg og elevene uttrykte glede da de lærte teknikker og kunnskaper i strikkearbeidet. At ny kunnskap kan ha vært en motivasjonsfaktor kan knyttes til selvbestemmelsesteorien (Ryan & Deci, 2016, s. 114), som vektlegger kompetanse som en av de grunnleggende psykologiske behovene for indre motivasjon. Selvbestemmelsesteorien viser at når elever føler seg fri, kompetente og tilknyttet miljøet og aktiviteten, øker deres indre motivasjon. Dette stemmer overens med mine funn, der både elevene og jeg selv opplevde økt motivasjon gjennom mestring av nye kunnskaper og ferdigheter i strikking.

Funnene mine viser også eksempler på at behovet for kompetanse ikke førte til motivasjon. Blant annet viser funn i analysen at både jeg og elevene fikk ny kunnskap, men virket demotiverte uansett. Blant annet fikk jeg ny kunnskap der jeg så at jeg hadde gjort feil, og av den grunn ble demotivert. Hos elevene kunne jeg se lignende eksempel i tillegg til at noen elever ønsket ny kunnskap, men ikke fikk det på grunn av lite tilgjengelig hjelp. Funnet kan kobles opp til studien av Collins fra 1992, omtalt i Bandura (1997, s. 215). Studien viser at elever presterer dårligere enten fordi de ikke har ferdighetene eller fordi de mangler mestringsstro til å bruke ferdighetene. Jeg kan derfor tenke meg til at jeg og elevene i situasjonene der vi ble demotiverte, kan handle om at vi ikke visste hvordan vi skulle ta det i bruk praktisk, eller at vi ikke hadde nok tro på oss selv for å kunne bruke kunnskapen. Studien av Collins viser også at elever med høy mestringsforventning lykkes mer i å løse praktiske utførelser og å ikke avvise dem for tidlig. Det kan derfor tenkes at jeg og elevene i de situasjonene der vi fikk ny kunnskap og brukte dem har vist høy mestringsforventning for å klare strikkearbeidet.

Med tanke på Collins studie og funnet om ny kunnskap som motivasjonsfaktor, ønsker jeg også å knytte inn Ryan og Decis (2016, s. 101-102) definisjon av kontrollert ytre motivasjon. De definerer dette som en type motivasjon der eleven arbeider for å unngå skam, skyldfølelse eller er redd for å gjøre det dårlig. Ser man alt dette i sammenheng,

mener jeg at det kommer tydelig frem at å finne løsninger/ny kunnskap på egenhånd ikke er gunstig for alle elever. For eksempel kan det tenkes at en elev blir demotivert for arbeidet dersom eleven har lav mestringstro og mangler ferdigheter i strikking. Men dersom eleven samtidig motiveres av å ikke gjøre det dårlig, tenker jeg at det blir en ond sirkel. For å gå videre med dette skriver Vygotsky (1978, s. 87) at elever kan oppnå mer dersom de får hjelp av noen som er mer erfaren enn seg selv. Det blir derfor tydelig for meg at støttende lærere og tilrettelegging er svært viktig for at elever skal kunne få kunnskap og bruke den. Dette understrekes av Federici og Skaalvik (2014, s. 27) som skriver at lærere som gir god instrumentell støtte, også oppleves som emosjonelt støttende, og at dette fremmer elevers motivasjon.

Helt til slutt ønsker jeg å koble ny kunnskap som motivasjonsfaktor opp mot det tverrfaglige temaet folkehelse og livsmestring. I overordnet del av fagfornyelsen står det under det tverrfaglige temaet folkehelse og livsmestring, at elevene skal lære å takle motgang og medgang, samt personlige og praktiske utfordringer (Kunnskapsdepartementet, 2017, s. 14). Basert på det som står i overordnet del, skal alle lærere tilrettelegge slik at elevene mestrer arbeidet på best mulig måte. I forhold til mine funn tror jeg at dette vil gjøre elevene mer motiverte og mer løsningsorienterte.

5.2 Fremgang og ferdigstilling

Analysen min viser at en motivasjonsfaktor for både meg og elevene var å komme videre og å få se resultatet til slutt. Både ønsket om å komme videre og følelsen av å se at arbeidet kommer videre var motiverende.

Funnet kan kobles til studien av Stannard og Sanders (2015) som viser at det er forskjell på om man blir motivert av strikkeprosessen eller resultatet. I analysen av mitt arbeid varierte motivasjonen mellom prosessen og resultatet. Om motivasjonen var størst for prosess eller resultat varierte også i observasjonene. Det var gjentakende at elevene ble glade av å få til arbeidet, som kan tyde på at prosessen motiverte. Det var også gjentakende at det ferdige produktet var i fokus. Funnet i Stannard og Sanders (2015) studie, bekreftes av Håberg (2007, s. 81), som skriver at man ofte ser på et strikket arbeid fra to vinkler, prosessen eller produktet. Håberg (2007) skriver videre at produktet ofte får mest oppmerksomhet, men at prosessen er vel så viktig fordi det er i den alle valg og vurderinger blir tatt.

At elevene ble motiverte av både prosessen og selve produktet, kan knyttes til selvbestemmelsesteorien. Som tidligere nevnt skriver Ryan og Deci (2016, s.114) at følelsen av kompetanse kan føre til motivasjon. Både jeg og elevene opplevde glede da vi så fremgang og resultat, som kan knyttes til at vi opplevde å ha kompetanse nok til å fullføre. I forbindelse med kompetanse vil jeg også koble inn Vygotskys (1978, s. 87) perspektiv om det proksimale utviklingssonen. Ved å veilede i en prosess utenfor elevenes kunnskap vil elevene oppleve fremgang i arbeidet. Dette kan igjen kobles til mestringsforventning, som Skaalvik og Skaalvik (2015, s. 17) definerer som noen forventning til å klare en oppgave. Jeg tenker derfor at veiledning i utfordrende arbeid, kan føre til mestringsfølelse og igjen føre til økt mestringstro slik at elever senere tør å utfordre seg selv.

At både jeg og elevene opplevde fremgang i strikketøyet som en motivasjonsfaktor kan jeg knytte til mestringsforventning. Skaalvik og Skaalvik (2015, s. 27) legger vekt på å realistiske mål og mulighet for å vise fremgang er viktig for å legge opp til god

mestringsforventning. Dette samsvarer med min analyse der det ser ut som at både jeg og elevene ubevisst brukte synlig fremgang som et mål for arbeidet. Basert på dette vil jeg tro at elever kan oppleve stor motivasjon for strikking dersom man fokuserer på mål og fremgang i skolen.

5.3 Positiv tilbakemelding og bekreftelse

En annen motivasjonsfaktor for strikking i analysen, var betydningen av positiv tilbakemelding og bekreftelse. At dette har betydning for motivasjon understrekes av teori om støttende lærere. Federici og Skaalvik (2014, s. 27) skriver at lærere som gir god instrumentell støtte, altså faglig støtte og veiledning, også oppleves emosjonelt støttende, altså gir oppmuntring, viser empati og er vennlig. Videre skriver de at støttende lærere fremmer elevers motivasjon. Dette kan videre bekreftes ved at jeg i analysen så at elevene ble glade og virket motiverte da de fikk positiv tilbakemelding av lærere og hverandre. Dette understrekes av det Fredriksen (2013, s. 126-127) skriver om å anerkjenne mikro-oppdagelser, som er svært verdifullt for barn fordi det kan utløse mestring og motivasjon, spesielt om oppdagelsen er anerkjent av voksne.

Selv om det er viktig med anerkjennelse og støtte i strikking, skal elevene i forbindelse med det tverrfaglige temaet folkehelse og livsmestring, lære å takle medgang og motgang. Dette kan knyttes til motivasjonsteorien målorientering der det skilles mellom oppgave-orientering og ego-orientering (Skaalvik & Skaalvik, 2015, s. 42). Ego-orienterte elever kjennetegnes av at de arbeider for å bli positivt vurdert av andre, mens oppgave-orienterte elever arbeider for å lære, forstå og løse problemer. Videre skriver Skaalvik og Skaalvik (2015, s. 54) at om læreren gir passende utfordring og mulighet til å se fremgang kan utvikle oppgave-orienterte elever med motivasjon for arbeidet. Et funn i analysen var en elev som fikk mye anerkjennelse for arbeidet, men uavhengig av dette ble lei og la fra seg arbeidet. Basert på målorientering, virker det som at eleven var oppgave-orientert og skulle fått flere utfordringer for å være motivert.

Med tanke på eleven som ikke ble motivert av positiv tilbakemelding, stemmer adferden overens med selvbestemmelsesteorien. Som nevnt skriver Ryan og Deci (2016, s. 114) at når elevene får støtte til behovet for autonomi, kompetanse og tilknytning, føler elever seg mer selvstendige, kompetente, og tilknyttet læringsmiljøet, som igjen fremmer motivasjon og trivsel. I forhold til funnet i analysen kan det virke som at eleven ikke hadde frihet eller kompetanse nok i strikking til å utfordre seg selv, og dermed ble de heller ikke motivert eller tilfreds med aktiviteten. Dette er interessant når man knytter det til Fredriksens (2013, s. 136) uttalelse om at elever kan føle mestring og motivasjon dersom de får passende utfordringer av læreren. Dette blir igjen bekreftet av teorien om mestringsforventning der Skaalvik og Skaalvik (2015, s. 27) skriver at realistiske utfordringer fører til høyere mestringsforventning.

5.4 Å mestre arbeidet

Mestring viste seg å være en motivasjonsfaktor i både mitt arbeid og i observasjonene i skolen. I analysen så jeg at både jeg og elevene viste glede da vi mestret en utfordring eller så at arbeidet var fint. Dette stemmer overens med selvbestemmelsesteorien der behovet for kompetanse er en driver for indre motivasjon. Ryan og Deci (2016, s. 97) forklarer indre motivasjon som noe man gjør fordi det er gøy. Da jeg og elevene opplevde å mestre strikkingen, følte vi på glede, som basert på det Ryan og Deci (2016) skriver, kan bety at vi var motiverte for arbeidet. Med tanke på at jeg og elevene ble

glade av å mestre arbeidet, kan det tyde på at vi hadde akkurat passe utfordring. Dette understreker Fredriksen (2013, s. 13) da hun skriver at lærere må gi elever passe utfordringer, som kan føre til mestring. Fordi mestring kan føre til teori, mener jeg at lærere bør legge mer til rette for at alle skal mestre arbeidet.

Når det kommer til mestring som en motivasjonsfaktor så det ut som at både jeg og elevene ble glade og fornøyde da vi opplevde mestring. Dette samsvarer med det Skaalvik og Skaalvik (2015, s. 19) skriver om mestringsforventning, nemlig at troen på å lykkes er avgjørende for å yte innsats og vise engasjement for skolearbeidet. I forbindelse med mestring som motivasjonsfaktor blir også den proksimale utviklingssonen relevant fordi som tidligere skrevet, lærer elever mer ved å få riktig støtte i utfordrende oppgaver. Dette knytter jeg igjen til Federici og Skaalvik (2014, s. 21) som skriver at støttende lærere er avgjørende for å få motiverte og engasjerte elever. Fordi mestring kan være en motivasjon for strikkearbeidet, er det relevant å nevne at anerkjennelse av barns mikro-oppdagelser ifølge Fredriksen (2013, s. 126) kan føre til at barn føler på mestring og motivasjon til å utforske mer. I forhold til funn i analysen tenker jeg at mestring og motivasjon til å utforske mer må være en positiv motivasjon for strikkeundervisningen.

I observasjonene var det en situasjon der en elev ikke syntes hen strikket fort nok, og hen fikk da beskjed om at øvelse gjør mestrer. Dette ønsker jeg å knytte til det Takle (1999, s. 13) skriver om at strikking er en måte å øve finmotorikk og evnen til å bruke venstre og høyre hjernehalvdel likt. Takle (1999, s. 14) skriver også at strikking læres tidlig i steinerskolen fordi det sees på som god trening for å senere få sammenhengende skrift. Det Takle skriver, forteller meg strikking ikke bare er verdifullt å lære som hobby, men også fordi det hjelper elever i deres motoriske utvikling som også kan forbedre elevens ferdigheter i skriving. Videre i henhold til mestringsforventning, får elevene øvd opp ferdigheter som gjør at de bygger mestringstro. Jeg vil også dra inn at Haga og Sigmundsson (2013, s. 120) skriver at motorisk utvikling er svært viktig for barn, og at det blant annet er forventet at barn i skolealder klarer å pusse tennene og håndtere en blyant. Jeg vil derfor argumentere for at strikking er en aktivitet som både utvikler finmotorikken og gir mulighet til mestring med øvelse. På den andre siden har dagens utvikling vist at elevene skriver mindre for hånd, og mer på data. Ut ifra mine kunnskaper om dette, vil jeg fortsatt si at øvelse på finmotorikk er nødvendig, ikke bare for å skrive på et lite tastatur, men også andre daglige aktiviteter som å åpne dører, pusse tenner og knyte skolisser.

5.5 Det sosiale aspektet

Både i mitt arbeid og i observasjonene viser analysen at det sosiale aspektet ved strikking kan ha vært en motivasjonsfaktor. At dette var en motivasjon for teknikken bekreftes også av Leiro (2007) som identifiserte at skaperglede og hyggen rundt strikking som var en sentral motivasjon for kvinner. Både jeg og elevene søkte naturlig til andre personer for å snakke, gi tilbakemeldinger og dele erfaringer. Dette kan forklares av Ryan og Deci (2016, s. 114) som at oppfyllelse av behovet for frihet, kompetanse og tilknytning trengs for indre motivasjon. Indre motivasjon defineres av Ryan og Deci (2016, s. 97) som en handling motivert av at man synes det er gøy og interessant. Basert på dette kan det se ut som at det sosiale aspektet ved strikking er en indre motivasjon. Ikke nødvendigvis selve teknikken, men det å sitte sammen kan være en motivasjon for å utføre arbeidet. For å videre understreke at jeg og elevene var

motiverte da vi arbeidet sammen med andre, tror jeg i henhold til Ryan og Deci (2016) at følelsen av frihet og muligheten til å lett spørre om hjelp og dermed få kompetanse, kan ha bidratt til motivasjon.

I tillegg til at det sosiale aspektet ved strikking fører til motivasjon, viser forskning på strikking som terapeutisk teknikk i gruppe av Dominick (2014) at teknikken er en positiv aktivitet for å mestre stress og bedre konsentrasjonen. Med alle disse positive faktorene, vil jeg også nevne betydningen av støtte. I analysen finner jeg at elevene fikk instrumentell og emosjonell støtte av lærerne og hverandre da de satt i grupper. Jeg ga denne støtten til meg selv, med unntak av noe emosjonell støtte fra medelever. Som beskrevet tidligere skriver Federici og Skaalvik (2014, s. 21) at positivt forhold mellom lærer og elev fører til motivasjon. Basert på funn i analysen, virker det som at dette også gjelder når man gir medelever eller seg selv støtte i arbeidet.

Det kan tyde på at læring gjennom interaksjon er relevant for sosialisering som en motivasjonsfaktor for strikking. Da elevene samlet seg i grupper og strikket, snakket og hjalp hverandre, virket de de glade og fornøyde. Det samme så jeg i mitt eget arbeid, jeg koste meg mer med arbeidet, var mer motivert og mer effektiv. Vygotsky (1978, s. 57) understreker sosialisering som en motivasjon da han skriver at samarbeid og samtale muntlig eller kroppslig er viktig for å lære og utvikle seg. Vygotsky (1978, s. 87) gir også et perspektiv på at elever kan lære mer, ved å snakke med mer kompetente medstudenter eller lærere, får elever hjelp med oppgaver de ikke kunne gjort alene. Dette viser hvordan strikking kan fremme både motivasjon og læring gjennom sosialisering.

5.6 Strikking som det morsomste valget / strikkeprosessen

Et av funnene i analysen var at strikking som det morsomste valget og selve strikkeprosessen var en motivasjonsfaktor i både mitt arbeid, og i elevenes arbeid. At denne strikkeprosessen var en motivasjonsfaktor kan bekreftes av Stannard og Sanders (2015) som skriver at gleden av kreativitet var en motivasjonsfaktor for unge strikkere. Det var situasjoner der jeg og elevene ikke ville legge fra oss arbeidet. Dette knytter jeg til det Bandura (1997, s. 215) skriver om at elever med høy mestringsforventning styrer arbeidstiden bedre. Basert på dette kan det virke som at både jeg og elevene hadde høy mestringsforventning. Dette mener jeg fordi å styre arbeidstiden kan bety at man har motivasjon til strikkingen. På en annen side kan å styre arbeidstiden også handle om å se begrensninger, at man ikke overarbeider eller underarbeider. Tolker jeg det på den måten ser jeg i analysen at jeg i perioder har lav mestringsforventning, både fordi jeg ikke jobber, og fordi jeg i perioder jobber for mye, slik at jeg blir lei. Lignende tendenser finner jeg også i elevenes arbeid, der noen ikke strikker, mens andre etter hvert blir lei. Basert på dette er det vanskelig å si noe spesifikt om elevenes evne til å styre arbeid, siden de ikke styrer arbeidstiden selv.

I analysen fant jeg at både jeg og elevene i situasjoner opplevde glede av strikkeprosessen som bidro til at vi ville fortsette. Blant annet uttrykte en elev at strikking er gøy, og flere elever ble glade da de fikk beskjed om at de kunne strikke. Knyttet til selvbestemmelsesteorien, ser det ut som at både jeg og elevene i disse situasjonene var indre motiverte. Ryan og Deci (2016, s. 98) forklarer indre motivasjon som at man gjennomfører en aktivitet fordi man er interessert og synes det er gøy. I analysen av observasjonene og mitt eget arbeid fant jeg også at strikking ble valget fordi det var det morsomste valget. Dette bekrefter også Ryan og Deci (2016, s. 96) da de

skriver at vi ofte velger aktiviteter som er motiverende og interessante, og selv om vi først ikke er begeistret for en aktivitet, kan vi tilpasse oss den. Det Ryan og Deci (2016) skriver, bekrefter at elevene som valgte strikking var motiverte, og at elevene som valgte det fordi de andre valgene var dårligere, var interesserte og åpne for å tilpasse seg.

5.7 Anvendelsesmuligheter i praksis

I dette kapitlet har jeg drøftet de felles motivasjonsfaktorene jeg fant for meg og elevene. Ut ifra drøftingen har jeg funnet at motivasjonsfaktorene har mange anvendelsesmuligheter i praksis. Blant annet bør lærere gi nye og utfordrende oppgaver som kan gjøre elevene nysgjerrige og lærelystene i forbindelse med ny kunnskap som motivasjonsfaktor. Lærere kan bidra til å øke motivasjon og engasjement ved å gi god instrumentell støtte. Ved å gjøre dette vil kanskje elevene etter hvert ha autonomi til å arbeide selvstendig, uten å spørre mye om hjelp eller bekreftelse.

Også funnet om fremgang og ferdigstillelse som motivasjonsfaktorer, har viktige anvendelsesmuligheter i undervisning. Blant annet bør lærere og elever sette realistiske mål og legge vekt på god tilbakemelding for å tydeliggjøre fremgang. I forbindelse med strikking er prosess viktig for å gi mulighet til å tydeliggjøre elevenes fremgang i teknikken ved bilder, dagbøker eller logg. Jeg vil også nevne at å sette søkelys på prosess underveis, kan gi motiverte og reflekterte elever.

I forbindelse med positiv tilbakemelding og bekreftelse som motivasjonsfaktor ønsker jeg å dra frem drøftingen om å legge til rette for at alle skal få nok utfordring. En annen viktig anvendelsesmulighet i praksis er at læreren stadig bør anerkjenne elevenes strikking og være en støttende lærer. Dette kan igjen føre til at elevene føler tilknytning til prosjektet og til miljøet rundt, som er et av de grunnleggende behovene for indre motivasjon.

Med mestring som en motivasjonsfaktor ser jeg også mange anvendelsesmuligheter. Lærere bør gi god støtte for å utvikle mestringsforventning og læring i den proksimale utviklingssonen. Læreren bør gi elevene mulighet til å arbeide selvstendig, men med støtte til å lykkes. Å anerkjenne små og store mestringer kan bidra til motivasjon.

Det sosiale aspektet som motivasjonsfaktor i strikkeundervisning viser seg også å ha mange gode anvendelsesmuligheter i praksis. For eksempel kan lærere utnytte det sosiale som motivasjon ved å legge opp strikkeprosjekter i gruppeaktivitet der elevene jobber, deler tilbakemeldinger og snakker sammen. I forbindelse med dette vil jeg også nevne at alle elevene må være involvert og arbeide sammen med elever de er trygge på, slik kan de føle frihet i arbeidet. Dette kan føre til et læringsmiljø der elevene føler seg trygge til å utforske. I sammenheng med det sosiale, kan lærere også legge opp til strikking som en hobby utenfor skolen, for eksempel ved å oppmuntre til strikkeklubber og lignende.

Også selve strikkeprosessen som motivasjonsfaktor, har mange anvendelsesmuligheter. Et viktig funn er at elevene blir motiverte av den morsomste aktiviteten, og at dette også gir mulighet for mestring. Lærere bør derfor legge opp til strikking som en morsom aktivitet, kanskje i et kreativt prosjekt der elevene føler frihet til å utforske og kose seg med aktiviteten. Også anerkjennelse av glede kan bidra til motivasjon og mestring i strikkeprosessen.

6 Sammendrag

Gjennom denne masteroppgaven har jeg utforsket ulike motivasjonsfaktorer for strikking blant elever i skolen og i eget skapende arbeid. Jeg har også reflektert over hvordan dette kan fremme motivasjon i strikkeundervisning. Gjennom en kombinasjon av observasjoner, logg og eget skapende arbeid, har det blitt tydelig at motivasjon for strikking i skolen er kompleks. De sentrale motivasjonsfaktorene jeg fant var ny kunnskap, fremgang i arbeidet og ferdigstillelse, mestring, det sosiale aspektet og gleden av strikkeprosessen.

Analyse og drøfting viste at disse motivasjonsfaktorene ikke bare kan fremme læring og utvikling, men også kan bidra til et støttende læringsmiljø. Gjennom Vygotskys perspektiver på læring gjennom interaksjon, Ryan og Deci sin selvbestemmelsesteori og Banduras teori om mestringsforventning, har oppgaven fremhevet viktigheten av å tilpasse strikkeundervisningen slik at den blir interessant og relevant for elevene. Oppgaven har også vist at motivasjonsfaktorene er viktig i praksis. Blant annet ved at lærere gir mulighet for sosial interaksjon og anerkjenner elevenes mestring og fremgang. Ved å stimulere elevenes indre motivasjon kan lærere også bidra til å styrke læringsutbytte.

Masteroppgaven gir mange muligheter for videre undersøkelse der man blant annet kunne satt søkelys på målsettinger og flow i strikking. Siden jeg oppdager mange ulike motivasjonsfaktorer, hadde det også vært svært interessant å undersøke disse faktorene i andre fagområder, og om dette er mulig å generalisere til alle fagområder i skolen. Direkte tilknyttet strikking hadde det også vært svært interessant å undersøke dens tverrfaglige muligheter i skolen, kanskje spesielt opp mot bærekraft og historie. Basert på tidligere forskning, som er mest rettet mot kvinner, har jeg også tenkt at undersøkelse på strikking og menn hadde vært svært relevant for å sette ord på teknikkens kjønnsdeling.

Til slutt vil jeg nevne at denne studien viser at strikking kan være mer enn bare en praktisk ferdighet, men også en kilde til glede, felleskap og personlig utvikling. Gjennom strikking kan elever utvikle motoriske ferdigheter, men også oppleve mestring og tilhørighet.

7 Litteraturliste

- Alterhaug, Hanne. (2021). Fordypning, frihet og fravær av stress. Erfaringer med estetiske uttrykksformer i teoretiske fag på ungdomstrinnet. *Acta Didactica Norden*, 15(2), ss. 1-22. <https://doi.org/10.5617/adno.8776> 28.02.24
- Anker, T. (2020). *Analyse i praksis: En håndbok for masterstudenter*. Cappelen Damm Akademisk.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy –The Exercise of Control*. W. H. Freeman and Company.
- Bordhi, C. (2008, 14. juni). *A Guide for Bringing Knitting and Spinning into Elementary through High School Classrooms*. Cat Bordhi.
<https://catbordhi.com/patterns/knitting-in-schools-a-curriculum-guide/> 29.02.24
- Dominick, C. M. (2014). Knitting as a Therapeutic Group Technique with 4th Grade Elementary School Students [Graduate Theses, University of Arkansas]. Scholar Works @ UARK. <https://scholarworks.uark.edu/etd/2370> 28.02.24
- Ehn, Billy. (2011). Doing-it-yourself: Autoethnography of manual work. *Ethnologia Europaea*, 41(1), ss. 53-64. [10.16995/ee.1077](https://doi.org/10.16995/ee.1077) 26.04.24
- Federici, R. A. & Skaalvik, E. M. (2014). Students' Perceptions of Emotional and Instrumental Teacher Support: Relations with Motivational and Emotional Responses. *International Education Studies*, 7(1), ss. 21-36.
<http://dx.doi.org/10.5539/ies.v7n1p21>
- Fredriksen, B. C. (2013). *Begripe med kroppen: Barns erfaringer som grunnlag for all læring*. Universitetsforlaget.
- Haga, M. & Sigmundsson, H. (2013). Motorisk utvikling. I R. Karlsdottir & I. D. Hybertsen (Red.), *Læring, utvikling, læringsmiljø: En innføring i pedagogisk psykologi* (ss. 119-137). Fagbokforlaget.
- Halvorsen, E. M. (2016). *Kunstfaglig og pedagogisk FOU: Nærhet, Distanse, Dokumentasjon*. Cappelen Damm Akademisk.
- Håberg, K. R. (2007). Med klamme hender og knirkende pinner. I B. Slåttum & A. B. Ylvisåker (Red.), *Opplegg på gang: Strikk du ikke ville drømme om* (ss. 65-83). Fagbokforlaget.
- Kunnskapsdepartementet. (2017). *Overordnet del – verdier og prinsipper for grunnopplæringen*. Fastsatt som forskrift ved kongelig resolusjon. Lærerplanverket for kunnskapsløftet 2020. <https://www.udir.no/lk20/overordnet-del/3.-prinsipper-for-skolens-praksis/3.2-undervisning-og-tilpasset-opplaring/> 01.03.24
- Kunnskapsdepartementet. (2019). *Læreplan i kunst og håndverk (KHV01-02)*. Fastsatt som forskrift. Læreplanverket for kunnskapsløftet 2020.

- <https://data.udir.no/kl06/v201906/laereplaner-lk20/KHV01-02.pdf?lang=nob>
28.02.24
- Leiro, G. (2007). *Hvorfor strikker kvinner i dag: Verdier og valg – Tradisjon og refleksivitet* [Masteroppgave, Universitetet i Oslo]. DUO Research Archive. <https://www.duo.uio.no/handle/10852/24329> 28.02.24
- Mäkelä, M. & Routarinne, S. Connecting Different Practices. I M. Mäkelä & S. Routarinne (Red.), *The Art of Research : Research Practices in Art and Design* (ss. 11-39). University of Art and Design Helsinki.
- Nielsen, L. M. (2019). *Fagdidaktikk for Kunst og Håndverk: I går, i dag, i morgen* (2.utg.). Universitetsforlaget.
- Nilssen, V. (2012). *Analyse i kvalitative studier: Den skrivende forskeren*. Universitetsforlaget.
- Patrick, H., Kaplan, A. & Ryan, A. M. (2011). Positive Classroom Motivational Environments: Convergence Between Mastery Goal Structure and Classroom Social Climate. *Journal of Educational Psychology*, 103(2), ss. 367-382. <https://web.p.ebscohost.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=0&sid=ce0316a0-ffa-4124-96a3-8bfcd9cae24b%40redis> 12.03.24
- Rosander, G. A. & Andresen, A. S. (1981). *Om strikking: Håndverk - Husflid - Hobby: En historikk [utgitt til utstillingen "Bundingen gir glede", 1981 på Norsk Folkemuseum]*. Norsk Folkemuseum.
- Rusiñol-Rodriguez, J., Rodriguez-Bailon, M., Ramon-Aribau, A., Torra, M. T. & Miralles, P. M. (2022). Knitting With and for Others: Repercussions on Motivation. *Clothing and Textiles Research Journal*, 40(3), ss. 203-219. <https://doi.org/10.1177/0887302X20969867> 28.02.24
- Ryan, R. M. & Deci, E. L. (2016). Facilitating and hindering motivation, learning and well-being in schools: Research and Observations from Self-Determination Theory. I K. R. Wentzel & D. B. Miele (Red.), *Handbook of Motivation at School* (2.utg., ss. 96-119). Routledge.
- Semmer, N. K., Elfering, A., Jacobshagen, N., Perrot, T., Beehr, T. A. & Boos, N. (2008). The emotional meaning of instrumental social support. *International Journal of Stress Management*, 15(3), ss. 235-251. <http://dx.doi.org/10.1037/1072-5245.15.3.235> 10.05.24
- Cohen, S. & Wills, T. A. (1985). Stress, social support, and the buffering hypothesis. *Psychological Bulletin*, 98, ss. 310-357.
- Skaalvik, E. M. og Skaalvik, S. (2015). *Motivasjon for læring: Teori og praksis*. Universitetsforlaget.
- Smith, H. & Dean, R. T. (2009). Introduction: Practice-led Research, Research-led Practice – Towards the Iterative Cyclic Web. I H. Smith & R. T. Dean (Red.), *Practice-led Research, Research-led Practice in the Creative Arts* (ss. 1-38). Edinburgh University Press.

- Springgay, S., Irwin, R. L. & Kind, S. W. (2005). A/r/tography as Living Inquiry Trough Art and Text. *Qualitative Inquiry*, 11(6), ss. 897-912.
<https://doi.org/10.1177/1077800405280696> open in new 17.04.24
- Stannard, C. R. & Sanders, E. A. (2015). Motivations for Participation in Knitting Among Young Women. *Clothing and Textiles Research Journal*, 33(2), ss. 99-114.
<https://doi.org/10.1177/0887302X14564619> 28.02.24
- Sullivan, G. (2010). *Art practice as research: Inquiry in the visual arts* (2. Utg.). SAGE Publications.
- Takle, T. (1999). *Lær meg å strikke: Innføring i strikking – en metodisk oppgavesamling*. Høyskole Forlaget.
- Van Manen, M. (1990). *Researching lived experience: Human science for an action sensitive pedagogy*. SUNY Press.
- Vygotsky, L. S., Cole, M., John-Steiner, V., Scribner, S. & Souberman, E. (1978). *Mind in Society : Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press.

8 Oversikt over figurer

Figur 1: Forskningsdesign

Figur 2: Illustrasjon strikking

Figur 3: Meg som strikker

Figur 4: Kjole hel

Figur 5: Montering

Figur 6: Proses

9 Vedlegg

Vedlegg 1: Logg

Vedlegg 2: Observasjonsnotat

Vedlegg 3: Beskrivelse av eget skapende arbeid

Vedlegg 4: Beskrivelse av observasjon 1

Vedlegg 5: Beskrivelse av observasjon 2

Vedlegg 1:

Masteroppgave logg

Lage mønster

9. januar

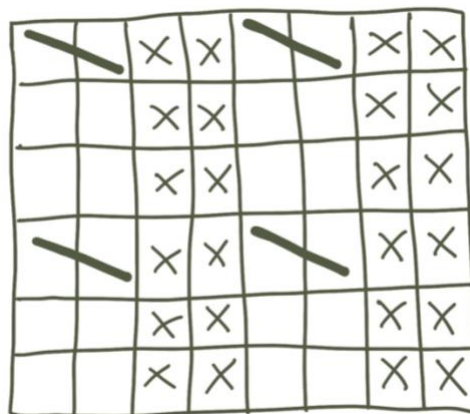
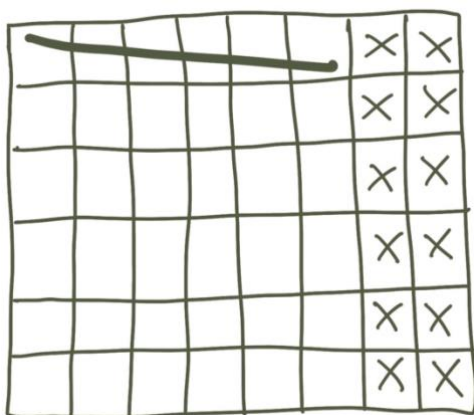
Gleder meg til å komme i gang, jeg syntes det var så gøy å strikke flette før jul, så jeg tar utgangspunkt i oppskriften Snehvit i boka eventyrstrikk. I mønsteret Snehvit, er det ribbestrikk over hele kjolen, men jeg ønsker å endre alle partier med ribbestrikk til flette. Har aldri gjort så store medikasjoner på et mønster før, så dette blir helt nytt for meg. Allerede før jeg starter har jeg noen bekymringer over at ribbestrikk er 2 rett to vrang, mens flette er alt fra 2-12 rett og 1-uendelig vrang. Jeg håper derfor at mønsteret vil gå opp.

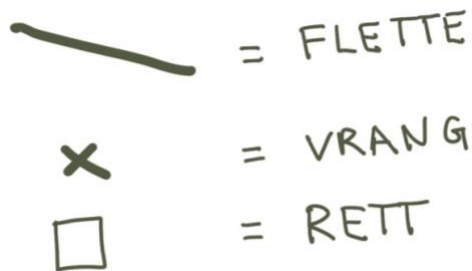
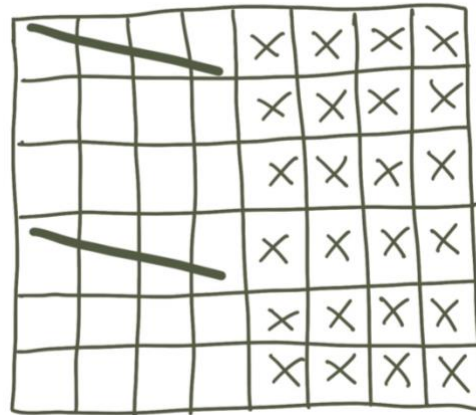
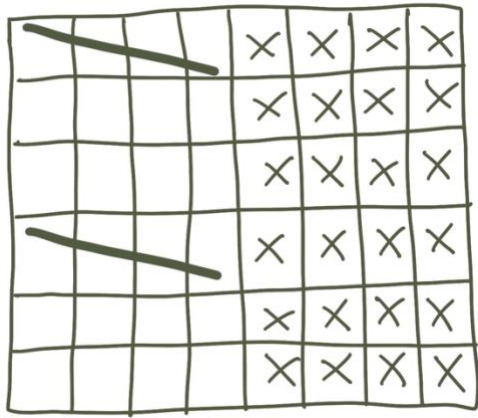
Når jeg strikker prøvelapp må jeg undersøke hvor bred jeg ønsker at fletten skal være. Ut ifra strikkefastheten på prøvelapp må jeg finne hvilken størrelse jeg skal strikke, siden flette mønster ikke er like tøyelig som ribbestrikk, må jeg kanskje strikke en større størrelse på grunn av elastisiteten. Jeg ønsker at flettene skal se mer ut som ribbestrikk.

I oppskriften står det at jeg skal strikke etter størrelsen jeg normalt bruker, altså at jeg skal legge opp 224 m, sette et merke i hver side, deretter skal jeg strikke ribbestrikk i 42 cm, men på hver 7. omgang skal jeg felle på hver side av merket totalt 6 ganger, da gjenstår 200 m. etter dette skal det økes på hver 7 omgang (totalt 6 ganger), da har man 224 m. I mitt hode blir dette helt bakvendt og kjolen vil svinges ut på feil steder.

Jeg klarer ikke finne noe informasjon om det er feil i oppskriften, men jeg velger å starte maskeantallet med 200, øke til 224 og deretter felle ned til 200 igjen. Jeg gjør dette for at plagget skal få mer rom over hoftene, og svinge inn mer der det er smalest over knær og i midje.

Jeg lager diagrammer for mønstrene jeg vil teste på prøvelapper før jeg bestemmer meg. Mange av valgene for oppskriften vil skje underveis, og jeg tror jeg må holde tunga rett i munnen. Jeg følger basisene for oppskriften Snehvit, men strikker mønster etter egenlagd diagram. Her er de ulike diagrammene for mønstrene jeg vil teste.

Underveis i arbeidet med

mønster kribler det i fingrene for å starte å strikke.

23. januar

Jeg vil teste antall masker i flettene, og velger å strikke i et rødt garn med 100% alpakka. Jeg bruker pinne 2.5 fordi det er dette som brukes i oppskrifta, og garnet jeg bruker har anbefalt denne pinnestørrelsen. Jeg tester flettemønster med 2 vrang og 2 rett. Jeg synes ikke dette ble så fint, det ser rotete ut. Når jeg feller av synes jeg det ser finere ut, men ikke helt slik jeg så det for meg, fordi det ble så smått. Jeg tenker også at det vil bli knotete å strikke flette med så få masker og at dette kan påvirke motivasjonen min i et langt arbeid.

Fordi jeg ikke likte 2 vrang og 2 rett, prøver jeg å strikke en lapp med flette 4 vrang og 4 rett. Fletta ser fin ut, mer slik jeg ønsker at den skal se ut fordi den er bredere. Jeg synes at vrangmaskene blir for fremtredende, og jeg liker ikke hvordan den krøller seg.

Fordi jeg ikke likte at det var så fremtredende vrangmasker strikker jeg en lapp med 2 vrang og 4 rett, denne lappen får mer uttrykket jeg ønsker meg, men jeg synes at flettene ser flate og avlange ut.

24. januar

Siden jeg ikke var helt fornøyd med flettemønsteret i går, prøver jeg å strikke en lapp med 2 vrang og 6 rett. Denne lappen liker jeg godt fordi flettemønsteret synes mer enn de andre lappene, den stikker mer ut og jeg liker hvordan jeg fikk forholdet mellom bredde og lengde på fletta.

Underveis har jeg lagt merke til at det er vanskelig å holde telling på når man skal vri fletta, jeg tenker derfor at jeg bør bruke en telle-ring for å holde oversikt.

Farge og garn

25. januar

Jeg ønsker at kjolen jeg lager skal kunne brukes i alle årstider både som strandkjole, hverdagskjole og i finere selskaper. Derfor er det viktig at garnet er mykt, luftig, og slitesterkt. Jeg gjennomførte høsten 2023 der jeg fant ut at silke har evnen til å både avkjøle og varme, derfor tenker jeg at det kan være en god match for dette prosjektet. Jeg ønsker også å teste garn med alpakka, fordi jeg tenker at det varmer og er mykt.

Jeg valgte tidligere mønsteret jeg likte best, og strikker dette mønsteret i et garn med alpakka og ull. Flettene i dette garnet blir litt kortere og mer «klumpete» enn i lappen med 100% alpakka. Jeg liker uttrykket bedre i garnet av alpakka og ull, nettopp fordi fletta ble mer tydelig.

Jeg synes samtidig at det ble litt tykt og kompakt, jeg prøver derfor å strikke mønsteret i et litt tynnere og lettere spunnet garn enn de to forrige (som var nesten helt likt spunnet og i tykkelse). Garnet er en blanding av ull og silke. Dette garnet synes jeg passet veldig fint til mønsteret, den fikk frem fletta ved at det popper frem og har fin lengde mellom hver flette. Lappen ble mindre enn de to forrige og ser luftigere og lettere ut.

På grunn av dette velger jeg å bruke garnet med silke fordi det har utseende jeg ønsker og møter egenskapene jeg ønsker meg. Strikkearbeidet kan bli litt gjennomsliktig. Dette gjorde jeg bevisst fordi jeg kan bruke den på sommeren med sykkelsshorts og topp eller med bikini under. Jeg kan også ha strømpebukse og topp under på kalde dager, eller bruke en underkjole i finere selskaper.

30. januar

Jeg vil velge en farge som kan brukes hele året. Jeg ønsker en farge, fordi jeg blir glad av det, og jeg opplever det mer motiverende å strikke med farge. Jeg gikk til en garnbutikk for å se på fargene de hadde i det garnet, der fant jeg en grønnfarge jeg

synes var veldig fin. Jeg anser den som helårsfarge fordi jeg forbinder grønn med vår og sommer fordi det blir grønt rundt oss, men jeg forbinder også en dusere grønn, slik som den jeg har kjøpt, med høst. I tillegg synes jeg grønn også er en vinterfarge, fordi den brukes i høytiden jul og påske.

Nå som mønster og farge er etablert, lager jeg en skisse over hvordan skal se ut. Jeg vet ikke hvor mye tid jeg vil ha på slutten, så jeg venter med skisser på armer til jeg nærmer meg strikkingen av dem. Dette er skissen jeg lagde på kjolen:

Strikkeprosessen

7. februar

Før jeg setter i gang med kjolen strikker jeg prøvelapp for å finne strikkefastheten. Til nå har jeg strikket i pinne 2,5. Strikkefastheten på mønsteret er 28masker = 10cm. På pinne nummer 2,5 har jeg derimot alt for få masker for å oppnå dette. Jeg strikker derfor en prøvelapp på pinne 3, og her får jeg 28 masker på 10cm. Jeg markerer denne prøvelappen med en rød maskemarkør for å se forskjell.

Fordi jeg strikket prøvelapp med mønster i pinne 2.5, velger jeg å strikke en prøvelapp til med garnet og fargen jeg skal bruke på pinne 3 for å se om jeg fortsatt liker mønsteret. Mønsteret med pinne 3 ble litt forstørret i forhold til på pinne 2.5. Jeg synes ikke det har noe å si, jeg liker uttrykket like godt, om ikke mer fordi fletta ble luftigere og mer markert.

Jeg legger opp 200 masker, slik som oppskriften sier. Jeg synes dette ser veldig lite ut, derfor velger jeg å legge opp fler masker, slik at jeg skal være helt sikker på at kjolen vil passe og

være stor nok. Jeg går derfor en størrelse opp, men siden jeg i oppskriften strikker den største størrelsen må jeg finne ut hvor mange masker det er mellom hver størrelse. Jeg finner ut at det er 24 masker mellom hver, og derfor må jeg legge på 24 masker.

12. februar

Jeg legger opp 224 masker. Starter omgangen med 3 rett og 2 vrang, fortsetter med 6 rett og 2 vrang slik som mønsterdiagrammet jeg lagde sier. Når jeg strikker flette, er det litt vanskelig å holde pinnene og flettepinnen samtidig. Det tar mye lenger tid å strikke flette enn jeg trodde, det får meg til å innse hvor mye arbeid jeg har foran meg. Det at det tar så lang tid gjør også at jeg tar flere pauser. Det er mye å konsentrere seg om underveis, jeg må huske å strikke 6 rett og 2 vrang, jeg må følge med på at det blir riktig hele veien, og jeg må telle når neste flette skal strikkes. Jeg bruker derfor en omgang teller, den må jeg huske å snurre på underveis.

15. februar

Jeg sliter med å se hvor mange omganger det skal være mellom hver flette. Siden jeg likte uttrykket på prøvelappen, ble jeg frustrert når jeg så at jeg har strikket for mange omganger mellom hver flette.

Derfor rekker jeg opp og prøver på nytt. Nå lærte jeg at det lønner seg å skrive ned ting, her har jeg altså ikke skrevet ned hvor mange omganger jeg hadde mellom hver flette. Nå har jeg strikket med 6 omganger mellom hver flette, men jeg tror at prøvelappen har 5 mellom hver flette. Å rekke opp er veldig kjedelig, og jeg får lyst til å legge fra meg arbeidet. Samtidig vil jeg at kjolen skal bli fin og vet at jeg måtte ha gjort det for å bli fornøyd. Da jeg begynte å strikke igjen, ble jeg glad fordi jeg ser at 5 omganger mellom flettene ble som på prøvelappen. Nå er det så oppslukende at jeg ikke klarer å legge det fra meg, enda klokken er 22.54 og jeg skal opp tidlig i morgen.

22. februar

Har strikket en del uten å ha noe å loggskrive, har følt meg likegyldig. Jeg merker at jeg velger andre ting fremfor strikkearbeidet. Det som får meg til å strikke er at jeg ønsker å komme meg til neste steg i oppskrifta. Det kan jeg ikke gjøre før jeg har strikket 46 cm. Flettene ser veldig fine ut, men jeg merker at omgangene rett etter fletta stopper flyten i arbeidet litt. Den omgangen er litt «hardere» å strikke enn fordi omgangen før, da fletta strikkes, blir strammere.

24.februar

Jeg har lagt merke til at jeg har strikket en flette med en omgang lenger, slik at jeg tydelig kan se at den er lengere enn de andre flettene. Dette er kjipt fordi jeg vet at jeg må rekke opp arbeid jeg har brukt mye tid på. Samtidig vet jeg at jeg blir mer fornøyd om alt er likt. Dette gjør at jeg får lyst til å legge fra meg arbeidet og jeg blir lei meg. Jeg håper at denne opplevelsen gjør at jeg følger bedre med på at strikkearbeidet blir gjort riktig, slik at jeg slipper å få mer trøbbel enn jeg trenger.

26. februar

Jeg har hele tiden slitt med å jobbe fordi masterprosjektet har vært veldig stort og rotete i hodet. Jeg har nå satt meg ned og prøver å konkretisere dette. Kanskje jeg vil ha mer glede og motivasjon av å strikke når jeg vet akkurat hva jeg skal gjøre i resten av prosjektet?

Jeg skal prøve å sette et realistisk mål til meg selv, og det er at jeg skal strikke minst 10 minutter hver dag. Jeg skal også jobbe med selvtilliten og være stolt over det jeg får til. I dag er jeg stolt over at jeg har kommet meg på skolen etter mye sykdom (som fortsatt henger i), og at jeg har begynt prosessen med å sortere for å gjøre masteroppgaven overkommelig for meg selv. Jeg må akseptere at jeg er syk og at dette gjør at jeg ikke kan kjøre på, men da kan jeg bruke denne perioden til å sortere og ordne slik at jeg enklere får gjort alt jeg må gjøre på en effektiv måte når jeg kan kjøre på igjen.

5. mars

Jeg har strikket litt innimellom, men har hatt det travelt og derfor ikke klart å holde målet mitt. Det skal jeg skjerpe meg på nå. Jeg merker at jeg velger andre ting foran strikkearbeidet, noe jeg tror kan ha noe med at jeg har innsett at jeg har mye jobb foran meg. Da blir jeg av erfaring stressa og ender dermed opp med å ikke gjøre noe, slik som nå.

6. mars

Jeg har en bekymring over at kjolen skal bli for liten fordi jeg har prøvd å dra den over føttene. Jeg velger derfor å starte tidligere med å øke maskeantall, og dermed legger jeg også på flere masker enn det står i oppskriften. Denne vurderingen tar jeg underveis, ved å prøve på kjolen. Min anatomi starter å svinge utover lenge før det oppskriften sier, jeg må alltid tenke på at kjolen skal passe til meg, og derfor måtte jeg ta dette valget. Jeg skal ifølge oppskriften begynne å øke etter 46 cm, men jeg begynner etter 17 cm.

Jeg merker at jeg får mer lyst til å strikke nå som jeg skal øke maskeantall, fordi jeg får gjør noe annet enn det jeg har gjort de siste ukene.

Jeg setter maskemarkør som deler arbeidet på midten slik at jeg vet hvor jeg skal øke masker hver 7. omgang. Det er mere å konsentrere seg om, og det føles som at strikkingen går fortere. Jeg gleder meg til å se at strikkearbeidet utvikler seg.

8. mars

Å strikke sammen med andre som også driver med kreative ting gjør at jeg fokuserer mer. Jeg får prate med andre og fokuserer samtidig. Vi arbeider alle sammen, som gjør at vi blir effektive.

Jeg gleder meg til å se resultatet av økningene, og merker at jeg strikker mer og fortere. Jeg har begynt å få vondt i ryggen, noe som gjør det ubehagelig å strikke, men jeg velger fortsatt å strikke uavhengig.

10. mars

I dag sitter jeg godt i en sofa og strikker. Det er gøy å strikke, har på radioen i bakgrunnen og snakker med venner. Synes strikkingen går fortere nå.

Jeg synes at arbeidet øker fort, og er derfor usikker på om jeg bør avvente med å øke mer. Jeg prøver derfor arbeidet på ved å strikke på en pinne til slik at arbeidet kan strekkes utover pinnene. Når jeg tok den på datt mange masker av, noe som gjorde at jeg måtte sitte lenge å hente opp masker. Dette gjør at jeg føler meg hjelpeløs, fordi jeg ikke får prøvd den på, og derfor vet jeg heller ikke om den vil passe. Løsningen for å

komme meg videre, blir derfor å sette på en tredje pinne for at den skal bli enda lengre. Jeg har lite pinner tilgjengelig her jeg er nå, som gjør at jeg får lyst til å avslutte arbeidet fordi jeg ikke har noen umiddelbar løsning. Jeg fant heldigvis noen strikkepinner i størrelse 3 som gjorde at jeg klarte å måle.

Jeg fant ut at jeg ikke trenger å øke masker før om 10 cm fordi om jeg fortsetter blir den alt for stor rundt knærne og ville derfor ikke fått den passformen jeg ønsker. Jeg setter et merke her, slik at jeg vet hvor jeg skal måle fra.

17. mars

Jeg velger veldig ofte å gjøre andre ting over å strikke. Jeg har fått flyten i strikkingen, men jeg må strikke mye mer enn det jeg gjør nå for at jeg skal bli ferdig. Jeg blir stresset av at jeg straks skal være ferdig, og da gjør jeg ikke gjør noe. Derimot er tidspresset det som gjør at jeg får motivasjon til å fortsette, jeg må bli ferdig.

25. mars

Nå er det påskeferie, og da har jeg bestemt meg for at jeg skal strikke masse. Jeg velger ikke å strikke og jeg har ikke veldig lyst, men jeg vet at jeg bare må bite i det sure eple. Jeg er alt for lite disiplinert, skulle egentlig strikke både i går og overgår, men jeg valgte heller å gjøre andre ting, som å rydde, se på tv og spille.

Jeg fikk mer glede over arbeidet nå, fordi jeg kan sitte i godstolen og se på tv mens jeg kan prate med familien min. Nå skal jeg begynne å øke igjen, og derfor får jeg mer motivasjon fordi jeg gjør noe mer enn å bare strikke flette.

26. mars

Jeg har ikke noen oppskrift å gå etter for økningene mine, annet enn å prøve på meg kjolen og se. Dette gjør meg mer spent og glad for å klare noe eget, men gjør meg også bekymret fordi jeg ikke vet hvordan det blir til slutt, om økningene blir riktig osv.

27. mars

I dag er det gøy å strikke fordi jeg ser at det går fremover og fordi jeg gleder meg til å se hvordan det blir. Jeg har bestemt meg for å legge ut slik at det blir 288 masker over rumpa. Når jeg skal begynne å felle igjen til midja, må jeg prøve kjolen jevnt, men jeg tror det holder å felle 32 masker.

28. mars

Det er gøy å ha noe å holde på med når man ikke har noe annet å gjøre, derimot er det vanskelig å velge å strikke fremfor andre morsomme aktiviteter med familien i påska

29. mars

Jeg gleder meg til å prøve kjolen på igjen fordi jeg ser at arbeidet går fremover og jeg ser frem til neste steg i oppskrifta. Jeg vet at jeg har en frist på arbeidet, og da er det morsomt å se at det går fremover.

30. mars

Jeg velger å gjøre andre ting, men faller tilbake på strikkingen fordi jeg må. Nå prøvde jeg den på, og fant ut at jeg må strikke 10 cm før jeg kan felle masker til midje. Dette gjør at jeg arbeider mer fordi jeg kan se neste steg fremfor meg.

31. mars

Startet med at jeg oppdaget at jeg har mistet en maske, dette er ikke et problem fordi jeg vet hvordan jeg fikser det. Det som gjorde meg stressa var at jeg hadde mistet masken før jeg strikket flette, og derfor visste jeg ikke helt hvor masken skulle. I stedet for å miste motet, tenkte jeg at dette har jeg ikke gjort før, så det klarer jeg sikkert. Jeg fant frem en heklenål som jeg brukte til å fiske masken under fletta og strikke den ferdig på riktig plass. Etter «operasjonen» ser det helt normalt ut, og jeg kan fortsette strikkearbeidet med nye kunnskaper.

1. april

Jeg synes det var vanskelig å legge fra meg strikkingen når jeg måtte dra for å rekke bussen.

2. april

I dag koser jeg meg med strikkingen, jeg har prøvd kjolen på meg, og jeg ser at den kan bli skikkelig fin. Jeg skal også begynne å felle masker til midja nå. Jeg gleder meg til å variasjon i strikkingen og se at det går fremover. Før maskemarkøren i fellingsomganger velger jeg å ta en maske løst av som om jeg skulle strikket den rett, strikk en og løft den forrige over, etter maskemarkøren strikker jeg to rett sammen. Dette gjør jeg for at det skal se finest ut, fellingene går på en måte inn mot hverandre.

Nå har jeg oppdaget at jeg har gjort feil, jeg har strikket en omgang for mye i fletta lenger nede. Det betyr at jeg bare må rekke opp igjen slik at det blir likt som de andre. Jeg har mest lyst til å ignorere feilene, men jeg vet at det hadde gjort at jeg ikke blir fornøyd. Jeg prøver å legge følelsen av sinne og oppgitthet bak meg, late som at det kommer til å gå fort og at jeg ikke har kastet bort noen timer med arbeid. Holde tunga rett i munnen og bare starte. Nå som jeg har måttet rekke opp flere ganger, vet jeg hvor tidkrevende det er, får lyst til å utsette arbeidet.

Da jeg endelig var ferdig følte jeg meg letta over at alt gikk bra. Bare å stare igjen og håpe jeg når igjen der jeg hadde kommet før strikkeøkten i dag er omme, da føler jeg at jeg nuller ut feilen.

4. april

En venn sa til meg når hun så arbeidet mitt «åherregud hvordan får du motivasjon til å gjøre dette?» det fikk meg til å tenke, og jeg fant ut at det å komme meg videre i arbeidet er noe som gir meg motivasjon, hver gang jeg er ferdig med en fletteomgang, hver gang jeg skal begynne å øke eller felle masker og generelt når jeg skal gjøre noe nytt i arbeidet.

Jeg strikker veldig konsentrert og koser meg. Sitter i en god sofa og snakker med vennegjengen samtidig som jeg strikker, jeg føler mye glede og kjenner at jeg kunne ha sittet her veldig mye lengere dersom vennene hadde hatt tid.

5. april

I dag skulle jeg skrive på tekst, men jeg er ganske tung i hodet i dag så valgte å strikke i stedet. Det gjør at jeg føler meg bra, jeg får gjort noe selv om jeg har en tung dag.

7. april

Prøvde kjolen på, og ser at jeg må felle enda mer til midja mi for at den skal sitte fint. Jeg har ikke så mange cm igjen før det minste på midja, derfor skal jeg felle hver 3 omgang i stedet for hver 7 omgang slik jeg har gjort til nå. Jeg skal prøve på meg kjolen underveis for å se om det blir bra. Når jeg har på kjolen får jeg komplimenter om at kjolen er fin, det gjør at jeg får mer selvtillit og mestringsfølelse over at jeg har laget dette. Sitter i strikkesofaen sammen med andre studenter som også gjør kreative ting og som man kan snakke med underveis, dette gjør det morsomt å strikke.

9. april

Prøvd på kjolen for å se hvor mye mer jeg må felle til midja. Den er fortsatt stor i midja, så jeg tenker å felle to ganger til også prøve den på igjen. Det er spennende å se om den vil passe.

Prøver kjolen igjen, den må fortsatt mer inn i midja, fikk hjelp av medstudenter til å se at jeg trenger ca. 2 cm til, så jeg prøver å felle 3 ganger til.

Prøver igjen kjolen igjen, den er enda for stor. Nå begynner jeg å felle på hver omgang, tar inn på 3 omganger før jeg prøver den igjen.

10. april

Starter med å prøve på arbeidet, den er fortsatt litt stor i midja, derfor tar jeg inn 3 omganger til. Jeg måler og ser at jeg skal strikke rett opp i 10 cm før jeg skal strikke over brystene, setter derfor en markør jeg kan måle fra.

Jeg prøver på kjolen etter å ha tatt inn 3 ganger, fortsatt stor, men jeg begynner å skjønne at det er fordi det er såpass tøyelig. Mens jeg hadde kjolen på meg, oppdaget jeg at jeg hadde tatt sammen masker på en annen måte enn jeg hadde tatt ut masker. Jeg legger merke til det, men synes at arbeidet ser fint ut slik det er, og kombinert med at dette er gjort såpass langt unna der jeg er nå, velger jeg å ikke rekke opp.

Jeg tar nå inn 2 masker på hver side av maskemarkøren, totalt 8 på en omgang. Prøvde kjolen på igjen, og da kom en medstudent med forslaget om å prøve på meg kjolen med enden først. Da fant jeg ut at den passet veldig bra slik! Jeg mangler nå bare å felle 4 masker for å få samme maskeantall som det jeg startet med. Jeg gjør derfor dette, og fortsetter å strikke oppover i 10 cm fra der jeg satte en maskemarkør.

11. April

Kjenner at jeg gleder meg til å få en pause fra flettestrikking for å strikke rettstrikk over brystet. Jeg leser på oppskrifta for å se hvordan den har gjort det, og da får jeg lyst til å legge fra meg alt arbeid. Dette skjer fordi jeg forstår at jeg må fortsette å egenkomponerte oppskrift, som vil si at jeg kun kan strikke når jeg har mulighet til å prøve kjolen på meg jevnlig.

Når jeg kommer til puppene, skal jeg ifølge oppskriften dele arbeidet i to, fortsette med flettemønster på rygg og strikke rettstrikk på fremsiden. En medstudent kom med et veldig godt tips! Jeg kan fortsette flettestrikk på rygg, og samtidig strikke rettstrikk på fremsiden. Før jeg begynner å strikke dette, skal jeg lage prøvelapp der jeg undersøker om jeg vil gå opp i størrelse på rettstrikk.

15. April

Er for tiden ikke i Trondheim og fikk litt tid til å strikke i dag. Jeg velger å gjøre andre ting enn å strikke. Sitter vedsiden av kjæresten som jobber, og kjenner at jeg kjeder meg. Jeg prøver derfor å sette på en podcast, fordi jeg tidligere har opplevd at jeg synes det er morsommere å strikke når jeg er i en spennende samtale, hører på bra musikk og sitter godt. Podcasten fungerer bra, jeg synes med en gang det er morsommere å strikke.

21. April

Jeg har nå strikket 13 cm fra merket selv om jeg bare skulle strikke 10 cm, dette er rett og slett fordi jeg har glemt å måle. Jeg prøver på kjolen, og 13 cm var et bra mål. Nå har jeg kommet dit hvor oppskriften sier at jeg skal dele arbeidet i to og strikke hver for seg. Dette har jeg bestemt meg for å ikke gjøre fordi jeg da må strikke flette og rettstrikk frem og tilbake. Av erfaring er det vanskelig å få alt til å stemme når jeg skal strikke flette frem og tilbake. I tillegg blir arbeidet veldig ujevnt når jeg strikker frem og tilbake fordi jeg har ulik strikkefasthet på rett og vrangstrikk. Dette ser man tydelig på prøvelappene jeg har laget. På grunn av dette ønsker jeg å strikke rundt slik at arbeidet blir jevnere og jeg blir mer fornøyd. Jeg skal strikke erme ferdig slik at jeg kan måle på overdelen å se når jeg skal starte å strikke vrangmasker i siden. Dette må jeg gjøre for å klippe opp og sy med symaskin til slutt.

Jeg har også vurdert å strikke ragland eller rundfelling. Dette la jeg fra meg, fordi jeg har strikket det mange ganger før, og derfor vet jeg at det ikke er slik jeg ønsker at overdelen skal se ut. Dette er mye fordi jeg ønsker at flettene skal poppe, og at det skal se ut som en topp. I oppskriften har de brukt et annet garn på rettstrikken, og de har også gått opp en pinnestørrelse. Jeg velger å bruke det samme garnet jeg har brukt på resten av kjolen, fordi jeg ønsker at alt skal ha samme farge og samme garntekstur. Jeg strikker derfor prøvelapp for å se om jeg skal gå opp en hel, en halv eller om jeg skal beholde pinnestørrelse 3.

Størrelse 4:

Jeg ser at arbeidet med pinne nummer 4 blir hullete og gjennomsliktig. Det at det er hullete synes jeg ikke passer inn med resten av arbeidet fordi det er strammere og penere i arbeidet. Jeg prøver derfor å strikke en prøvelapp i størrelse 3.5 for å se om det passer bedre. Jeg setter ett rødt merke på prøvelapp med størrelse 4.

Størrelse 3.5:

Prøvelappen ble mye strammere enn den forrige, men jeg synes det er for store mellomrom mellom maskene og man kan tydelig se at det er brukt for stor pinne. Lappen blir gjennomsliktig. Jeg lager derfor en prøvelapp med pinne 3. Prøvelappen med pinne 3.5 får gult merke.

Størrelse 3:

Med pinne 3 liker jeg at maskene er tette sammen. Lappen blir fortsatt litt gjennomsliktig. Det liker jeg fordi resten av arbeidet har samme utseende og dette gjør at jeg får oppfylt ønsket med å kunne bruke den på sommeren med en bikini under, på høsten og vinter med svart topp og strømpebukse under og i fine selskap med en underkjole. Prøvelapp med pinne 3 får grønt merke. Jeg er fornøyd med dette resultatet og velger derfor å strikke videre på kjolen med denne pinnen.

22. April.

I dag arbeider jeg med å fortelle historien om mitt arbeid med å strikke kjolen. Jeg bruker loggen som utgangspunkt for å fortelle historien, og når jeg leser tilbake i den merker jeg at jeg får lyst til å strikke. Jeg startet så positivt, og når jeg leser det er det som om at jeg får tilbake denne positiviteten og lyst.

Jeg begynte i dag å strikke rettstrikk på fremsiden og fortsatte med flette på baksiden. Jeg økte med 32 masker på første omgang med rettstrikk, slik at den skal passe over brystet.

24. April

Har ikke klart å fortsette strikkingen enda, fordi jeg nå skal begynne å strikke erme slik at jeg vet hvor langt jeg skal strikke vrangmasker i siden for opp klipping. Jeg tenker mye på det, men får ikke til å starte. Jeg lager derfor skisser for å velge erme til kjolen. Jeg lager flere skisser med både rett og flette strikk. Jeg ender opp med å like pufferme

med rettstrikk best og løs kant nederst fordi jeg synes denne gir best uttrykk med resten av kjolen.

30 april.

I dag begynte jeg endelig å strikke, jeg aner ikke hvordan det skal bli til slutt derfor er jeg litt redd. Men jeg må bare prøve. Legger opp 128 masker. Dette valgte jeg fordi jeg la det rettstrikkede arbeidet inntil arma, og fant ut at dette ble bra. Jeg la opp masker på pinne nummer 5, slik at oppleggs kanten ikke skulle bli for stram.

1. mai

Jeg har det siste døgnet tenkt mye. Jeg har kommet frem til at jeg må stryke ideen om å ha isydde ermer og klippe opp til ermer. Det må jeg droppe, fordi det ikke er mulig å lage belegg til puffermer, fordi det vil bli alt for mye stoff å sy sammen. Jeg velger derfor å dele arbeidet i to når jeg starter å strikke rettstrikk til brystet. Det er kjedelig, fordi jeg må rekke opp det jeg allerede har strikket. Det er også dumt fordi jeg synes at det er vanskelig å strikke jevnt frem og tilbake, og fordi jeg må tenke mye når jeg skal strikke frem og tilbake.

2. mai

Det er slitsomt å strikke i dag, er spent på om jeg blir fornøyd med jevnheten når jeg strikker frem og tilbake. Enn så lenge ser det ut som det blir ganske jevnt, dette kan være fordi jeg tenker meg om for å strikke i lik strikkefasthet. Jeg blir lei meg når jeg oppdager et felt i siden der det ser ut som jeg har strikket noen masker løsere enn de andre. Jeg velger å fortsette arbeidet, fordi jeg håper at jeg kan rette ut det ved å dampe den.

9. mai

Arbeidet går sakte fremover, fordi jeg strikker lite. Jeg gleder meg til å begynne å felle masker til ermene fordi jeg da er et steg nærmere å bli ferdig. Det gikk plutselig mye fortere og strikke, og jeg skal nå felle av 6 masker i hver side. Når jeg feller masker, er jeg veldig konsentrert om arbeidet fordi jeg må holde telling på når jeg skal gjøre hva

Jeg begynner å planlegge hvordan resten av arbeidet bør være, altså hvor mange masker bør jeg ha når jeg begynner med ribbestrikk igjen. I oppskriften står det at jeg skal ha 86 masker. Jeg bruker nederst på kjolen for å holde ca. 86 masker med fletter opp mot brystet. Dette ser veldig smalt ut fra skulder til skulder. På rettstrikken har jeg nå 106 masker, derfor prøver jeg å holde opp dette antallet masker med fletter opp mot brystet. Nå får skuldrene en mye bedre form. Dersom man ser på bildene, ser man at puffermet på genseren min starter langt ute, jeg liker hvordan det ser ut, men ønsker at erme starter litt lengere inn. Jeg konkluderer derfor med at 104 masker blir bra for skuldrene.

11. mai

Jeg begynner å strikke flette over brystpartiet. Jeg er veldig spent på hvordan dette komme til å bli. Jeg synes også det er gøy å strikke flette igjen, fordi jeg rakk å bli lei av å strikke rett. Nå nærmer fremstykket på toppen seg ferdig, det gjør meg glad og spent. Nå som jeg strikker flette igjen merker jeg at hver fletteomgang er et mål. Jeg tenker at når jeg har strikket neste flette tar jeg lunsj, og når jeg har strikket neste flette kan jeg drikke litt vann osv.

12. Mai

Føler at arbeidet går fortere, plutselig hadde jeg strikket 9 cm flettestrikk som var målet før jeg skulle felle til hals. Jeg målte overdelen til overkroppen min, og fant at 9 cm var litt lite. Jeg strikket derfor omtrent 1 cm til før jeg felte til hals. I oppskriften sto det at jeg skulle felle 14 masker, men i og med at jeg har flere masker enn originaloppskriften, må jeg regne litt. Jeg skal fortsette videre å felle inn mot halsen, der skal jeg totalt felle 10 masker i hver side. Jeg la arbeidet over skuldrene, og fant ut at totalt 4 fletterapporter ser fint ut på skulderen. På grunn av disse oppdagelsene velger jeg å felle 22 masker midt på omgangen. Nå skal jeg strikke skuldrene hver for seg. Jeg føler meg veldig bra siden jeg klarte å regne og tenke meg til hvordan halsfellingene skal bli. Jeg ser nå slutten på forstykket, dette gjør meg veldig motivert. Det klør i fingrene etter å strikke.

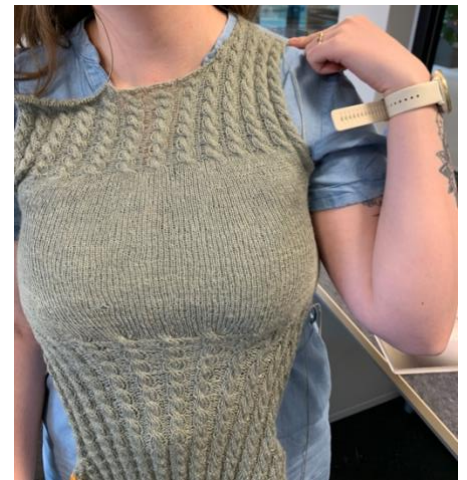
13. Mai

I dag starter jeg å felle videre til hals. Alt går veldig fort, det gjør arbeidet mer motiverende. Før jeg feller av, legger jeg arbeidet inntil overkroppen for å se om den er lang nok. Jeg ble veldig fornøyd, og glad av å se hvordan det blir. Nå skal jeg starte på andre siden. Jeg koser meg med arbeidet, ser at det nærmer seg ferdig. Jeg sitter behagelig og i et rom med mange andre som også gjør kreative ting. Vi prater og koser oss, som gjør at jeg "glemmer" presset jeg har følt med å bli ferdig.

Da jeg feller av, har jeg 31 masker til skulder. Jeg er glad for at jeg nå er ferdig med forstykket. Samtidig er det ikke så lett som jeg trodde å begynne å strikke bakstykket. Det er bare å fortsette arbeidet. Når jeg først starter, går det lettere enn jeg trodde.

Nå mistet jeg motivasjon. Jeg har vært for dårlig til å lese oppskriften, og derfor har jeg alt for få masker i forhold til forstykket. For å fikse opp i dette må jeg øke masker underveis. Jeg må totalt øke 34 masker før jeg feller til ermehull. Da vil jeg få likt maskeantall som forstykket. Med en gang jeg fant en løsning på problemet, ble jeg letta og igjen motivert for arbeidet. Jeg har 96 masker på pinnen, men jeg må ha 104 masker før jeg feller til hals. Dette er etter alle fellinger. Det vil si at jeg må ha 26 masker ekstra som skal felles, og 8 masker ekstra for å få riktig maskeantall. Totalt 34 masker må jeg legge ut, 17 masker i hver side.

58 omganger på rettstrikken før jeg felte for ermehull, det vil si at jeg skal ha økt alle maskene før dette. For at økningen skal bli jevn, øker jeg derfor 1 maske i hver side omtrent hver 3 omgang.

Alt dette styret gjorde at jeg mistet motivasjon til å starte. Får mest lyst til å dra hjem. Men, jeg vil ikke gi opp. Kanskje får jeg mer motivasjon når jeg starter og ser at det går bra.

Var i en god flyt, også oppdaget jeg at jeg har gjort feil. Den ene fletten er strikket alt for kort. Nå har jeg allerede gjort dette et par ganger tidligere, så det var bare å begynne å rakke opp. Veldig umotivert, må nok ta meg en pause etter å ha rakkert opp.

Grunnen til at fletta ble kortere, var fordi jeg hadde startet i feil ende og dermed telt feil. Derfor må jeg ta opp helt til enden, og dermed kan jeg starte på nytt fra riktig ende. Jeg er veldig frustrert av at jeg har gjort så mye feil. Nå må det bli bra.

Jeg ser at det blir riktig, det er deilig. Da kan jeg ta meg en pause, men bytte lokasjon. Strikker også når jeg kommer hjem. Jeg ser på tv og strikker, koser meg med arbeidet.

14. Mai

I dag er jeg motivert for å strikke fordi jeg gleder meg til å se resultatet. Jeg er spent på om løsningen min med å øke masker før felling til ermehull vil fungere. Jeg merker at jeg ofte ønsker å telle over og dobbeltsjekke at jeg har regnet riktig. Jeg lærte nok fra forrige feil at det er lurere å sjekke en gang for mye, enn en gang for lite.

Prøvde på meg kjolen etter at jeg hadde økt alle maskene og felt av til ermehull. Veldig glad for at kjolen passer og ser fin ut. Gleder meg til ferdig resultat.

15. Mai

I dag satte jeg meg et mål om å felle av til halsen på bakstykket. Jeg er veldig glad da jeg overgikk mine forventninger og klarte det. Nå ser altså arbeidet ut som en kjole.

20. Mai

I dag monterte jeg kjolen, veldig fornøyd med resultatet, den er veldig fin. Nå mangler jeg bare ermer og hals.

Vedlegg 2:

Kriterier for når de er motiverte:

De smiler, gir uttrykk for glede med kroppsspråk eller muntlig.

Observasjon 1:

Første time 4 trinn, elevene velger mellom å jobbe med matte, lesing, eller strikke, læreren forteller at de ofte velger å strikke som ekstraoppgave, selv om de må sitte i stillhet. Av 18 elever, valgte 12 å strikke, slev om noen la det fra seg etter hvert. Klassen har studenter, noe som gjør at hjelp er tilgjengelig overalt, dette kan ha bidratt til at situasjonen var som den var.

Hva gjør elevene motiverte?

- Å se at arbeidet vokser
 - o «jeg vil komme like langt som deg»
 - o «Det er kjedelig å strikke, men jeg vil komme videre og matteoppgaver er kjedeligere»
- En elev hjelper andre elever
- Lærer triks av læreren, følger med
- «Strikking er gøy»
- At de får til arbeidet
 - o «ja nå har jeg skjønt»
- Får prate samtidig som man strikker
- Hver runde ferdig gir motivasjon
- Elevene vil at arbeidet skal bli bra
 - o «hva gjorde jeg feil? Jeg må lære av feilene mine»

Hva gjør elevene når de er motiverte?

- Velger strikking over matte og lesing, de velger det de synes er morsomt
- Spør om de har gjort feil for å dobbeltsjekke at alt blir bra
- Teller masker for å se at de ikke har mistet noen
- Mange voksne, så de får fort hjelp (kanskje dette kan gjøre at de ikke rekker å bli demotivert)
- Viser frem arbeidet
- Strikker og prater
- Setter seg i gjenger
- Synger glad sang
- Drøyer å avslutte. Vil ikke legge fra seg når de skal avslutte

Hva gjør elevene demotiverte?

- Oppstarten, husker ikke hvordan
- At de mister maskene mange ganger
- Kluss på tråden
- De blir lei, legger fra seg arbeidet (får ikke nok utfordring?)
- Strikker for stramt
 - o «hvorfor blir det så stramt?»
- Mister troa på seg selv

- «Jeg ødelegger alt»
- Finner noe morsommere
- Trøtt

Hva gjør elevene når de er demotiverte?

- Spør om hjelp
- Legger ned arbeidet og klager (venter på at noen automatisk skal hjelpe)
- Gjør de andre oppgavene

Andre kommentarer og ideer.

- «under, under, under, opp»
- Regle for å lære å strikke
- «Inn, rundt, hent, poff»
- Ide: Dersom de hadde hatt lær å strikke bøker eller skrevet ned regla for strikking, kunne kanskje elevene kommet lettere i gang.

Observasjon 2:

Første time på 4.trinn. Elevene kunne velge mellom å jobbe med matte, strikking og i saltoboka. Av 18 elever valgte 12 å strikke. Klassen har studenter, men i dag var det bare 1 som kan mer enn det grunnleggende av strikking som kunne hjelpe, så hjelp var litt mindre tilgjengelig.

Hva gjør elevene motiverte?

- «Jeg vil strikke jeg, føler arman mine blir sterke»
- Får prate
- Når de sammenligner seg med andre
- Lære nye ting, som å strikke to samtidig
- «Det er morsomt når man kan bruke den»

Hva gjør elevene når de er motiverte?

- Reagerer med «yes» når de får strikke
- Sitter i ring og prater
- Bruker regla og snakker
- Spør om bekreftelse på at de gjør rett
- Drøyer med å legge fra seg når de skal ha veiledet lesing, vil strikke ut pinnen
- Strikker konsentrert
- Sammenligner med andre
- Sitter rolig
- Viser hverandre arbeidet

Hva gjør elevene demotiverte?

- Trenger hjelp ofte
- «Det er morsomt å strikke når man starter, men etter hvert blir det kjedelig»
- Lite plass
- «Blir bare feil, føles umulig å strikke»
- «Jeg kjeder meg»
- Kald på hendene
- Når de skal få tips for å gå videre

- Når de ikke får til
- Synes ikke de strikker fort nok
- Skjønner ikke
- Får ikke hjelp
- Lei
- Strikker fordi de andre valgene var teite

Hva gjør elevene når de er demotiverte?

- Spør om hjelp
- Bytter plass
- Varmer hendene
- Går rundt
- Løper rundt
- Danser

Har elevene lært noe? Eller trenger de fortsatt hjelp?

- Noen husker regla og starter med det
- Noen må bli minnet på regla, da gjentar de regla, men synes fortsatt det er vanskelig
- Noen synes alt er vanskelig
- En elev får tips og forklaring, bruker dem, klarte å fikse, men vil fortsatt ha hjelp.

Andre kommentarer og ideer.

- Kanskje elevene ikke har tro på at de vil klare det, derfor spør de alltid om bekreftelse
- Tror at elevene kunne ha lært mer dersom de fikk tips og forklaring flere ganger i stedet for at læreren bare fikser problemet.

Vedlegg 3:

Beskrivelse av eget skapende arbeid

I januar startet arbeidet med masteroppgaven min, der jeg bestemte meg for å velge ut et strikkeprosjekt som for meg ville kreve mye arbeid og nye situasjoner for meg som har strikket mye. Dette valget ble gjort slik at jeg kunne utforske min motivasjon og mestring gjennom prosjektet. I starten av januar gledet jeg meg til å komme i gang fordi jeg i jula hadde funnet en oppskrift jeg syntes var kul, og som jeg hadde laget visjoner til i mitt eget hode. I mønsteret jeg tok utgangspunkt i var det ribbestrikk over hele kjolen, og rettstrikk over brystet. Jeg ønsket å endre alle partier med ribbestrikk til fletter. Jeg var nervøs fordi jeg aldri hadde gjort så mange modifikasjoner på et mønster og hadde heller ikke mye erfaring med å strikke flette. I starten av arbeidet hadde jeg en bekymring for om jeg kom til å klare å lage en flette mønster som gikk opp med maskeantallet i oppskriften. I tillegg erfarte jeg i en skoleoppgave høsten 2023 at flettestrikk ble mindre elastisk enn ribbestrikk. Derfor var jeg bekymret for om kjolen kom til å passe meg.

Fra start fant jeg ut at i den største størrelsen oppført i oppskriften skulle det legges opp 224 masker, strikkes ribb i 46 cm også felle på hver 7 omgang totalt 6 ganger til det gjenstår 200 masker. Etter dette skulle det økes på hver 7 omgang totalt 6 ganger til man hadde 224 masker. Allerede her ble jeg frustrert fordi oppskriften hadde mindre maskeantall der jeg er størst på kroppen og flest maskeantall der jeg er minst. Jeg valgte derfor å modifisere oppskriften slik jeg starter med 200 masker, for så å øke jevnt til 224 og deretter felle jevnt til 200 masker. For å være sikker på at et flettemønster ville fungere på dette arbeidet, tegnet jeg fire ulike mønsterdiagrammer som var utgangspunktet for prøvelapper jeg strikket senere. Tre av diagrammene var over 8 masker, mens et var over 6. Mens jeg planlagte arbeidet merket jeg at det kriblet i fingrene for å starte arbeidet.

Jeg testet diagrammene med flettemønster ved å strikke prøvelapper på pinne 2.5 i et rødt alpakka garn. I loggen skrev jeg ned hva jeg testet og hvorfor jeg likte det eller ikke likte det (se vedlegg 1). Mønsteret jeg til slutt brukte, var et mønster med 2 vrang og 6 rettmasker som ble strikket i flette hver 6. omgang. Denne ble valgt fordi jeg syntes flettemønsteret kom bedre frem enn i de andre, og jeg likte forholdet mellom bredde og lengde på fletta.

Da jeg hadde etablert mønster, var det tid for å velge garn. Derfor skrev jeg ned hvilket formål kjolen skulle ha. Jeg ønsket at kjolen skulle kunne brukes i alle årstider både som strandkjole, hverdagskjole og i finere selskaper. Derfor var det viktig at garnet var mykt, luftig, og slitesterkt. Formålet med kjolen gjorde at jeg testet mønsteret i garnkvaliteten silke og alpakka. Jeg hadde allerede testet i 100% alpakka, men valgte å også prøve med en blanding av alpakka og ull. Jeg likte uttrykket i alpakka og ull bedre enn i kun alpakka, begrunnelsen var at fletta ble mer tydelig. Samtidig syntes jeg at mønsteret ble tykt og kompakt. På grunn av dette Jeg synes samtidig at det ble litt tykt og kompakt. På grunn av dette strikket jeg mønsteret i et tynnere garn, et garn med blanding av ull og silke. Jeg syntes at dette garnet fikk frem mønsteret veldig fint ved at det popper litt frem og oppleves luftig. Jeg ble så fornøyd at jeg bestemte meg for å bruke dette garnet i kjolen. Mønsteret ble bevisst litt gjennomsiktig i dette garnet slik at jeg får brukt kjolen både med strømpebukse og topp under, som strandkjole, og med underkjole i fine anledninger.

Valget av garn begrenset fargemulighetene mine, men jeg visste at jeg ønsket å ha en farge som kan brukes hele året. Garnet jeg valgte var Leonora by Permin, og av fargene i dette garnet valgte jeg en grønnfarge jeg synes var veldig fin. Jeg blir glad av farger og har tidligere opplevd at det er morsommere å strikke med farger. Jeg valgte til slutt en dus grønnfarge fordi den forbindes med sommer og vår, men også kan brukes høst og vinter.

Da jeg endelig skulle starte arbeidet med kjolen ble jeg oppgitt da jeg så at det i oppskriften sto at strikkefastheten var 28 masker på 10cm. Jeg hadde nemlig strikket en prøvelapp i garnet med rettstrikk på pinne 2.5 der jeg så at maskeantallet ikke stemte med oppskriften. Jeg strikket derfor en prøvelapp på pinne 3, her var maskeantallet perfekt. Fordi jeg gikk opp i pinnestørrelse, valgte jeg å strikke en prøvelapp i mønsteret på pinne 3 for å se om jeg fortsatt likte uttrykket. Jeg syntes det var kjedelig at jeg måtte gjøre mer arbeid fordi jeg virkelig hadde gledet meg til å starte arbeidet. Samtidig var jeg glad for at jeg oppdaget strikkefastheten fordi jeg likte mønsteret på pinne 3 enda mere da fletten ble større og mer synlig. I tillegg slapp jeg nederlaget ved at kjolen hadde blitt altfor liten.

I starten av februar startet jeg arbeidet med å legge opp 200 masker. Jeg syntes dette så veldig lite ut og valgte derfor å strikke en størrelse større ved å legge opp 224 masker. Jeg startet arbeidet samtidig som jeg fulgte mønsterdiagrammet. I starten av arbeidet gjorde jeg flere oppdagelser, det var vanskelig å holde flettepinne, det tar lang tid å strikke flettene, det er mye jobb fremfor meg, jeg må konsentrere meg mye underveis og jeg må holde styr på hvor mange omganger det er mellom hver flette. Å holde styr på omgangene mellom flette var vanskelig, og jeg ble frustrert da jeg så at jeg hadde strikket for mange omganger mellom hver flette. Jeg måtte derfor rekke opp, noe som gjorde at jeg ville legge fra meg arbeidet. Samtidig ville jeg at kjolen skulle bli fin, derfor måtte jeg rekke opp for å bli fornøyd. Jeg begynte nå å bruke en omgang teller for å holde styr på hvor mange omganger det var mellom flettene. Da jeg igjen begynte å strikke, ble jeg så oppslukt at det var vanskelig å legge fra seg arbeidet.

I midten av februar strikket jeg flere ganger der jeg følte likegyldighet for arbeidet. Dette snudde mot slutten av februar da jeg valgte å gjøre andre ting fremfor å strikke. Det som fikk meg til å strikke de gangene jeg gjorde dette var tanken på at jeg måtte. De gangene jeg strikket, var motivert av at jeg gledet meg til å komme til neste steg i oppskrifta. Da jeg la merke til å at jeg hadde strikket en flette en omgang lenger enn de andre fikk jeg lyst til å legge fra meg arbeidet. Jeg ble lei meg, fordi jeg hadde brukt mye tid på noe som måtte rakk opp.

I starten av mars strikket jeg noen ganger, men valgte å gjøre andre ting for å drøye strikkeøktene. Jeg innså at jeg hadde mye jobb foran meg. Jeg reflekterte over at jeg i lignende situasjoner tidligere har blitt stressa og ikke fått gjort noe, slik som jeg hadde det i den perioden.

Utover mars bekymret jeg meg igjen over om kjolen kom til å passe. Jeg prøvde på meg kjolen og så at jeg måtte begynne å øke masker for at kjolen skulle passe over lårene mine. Jeg skjønnte da at jeg måtte vike enda mer fra oppskriften og heller øke etter min egen anatomi ved å prøve på meg kjolen underveis. Dette valget gjorde at jeg fikk mer lyst til å strikke fordi jeg kunne strikke på en annen måte enn jeg hadde gjort før dette. Det var mer å konsentrere seg om, og derfor følt det som at strikkingen gikk fortere. Jeg gledet meg til å se arbeidet utvikle seg.

En dag begynte jeg å strikke mens jeg satt på skolen, da oppdaget jeg at å strikke sammen med andre som gjorde kreative ting, gjorde at jeg ble mer motivert. Å prate og lytte samtidig som jeg strikker, gjorde meg effektiv. Jeg satt lengre enn normalt og strikket selv om jeg fikk vondt i ryggen. Å strikke på skolen fungerte så bra, at jeg gjorde det flere ganger. Jeg satt godt i en sofa og strikket og opplevde at det var gøy å strikke med radio i bakgrunnen samtidig som jeg snakket med venner. Jeg syntes at strikkingen gikk fortere.

Jeg prøvde på meg arbeidet jevnlig, men i starten av mars mistet jeg mange masker da jeg prøvde deg. Dette fikk meg til å føle meg hjelpeløs. Hvordan skulle jeg prøve på meg kjolen dersom jeg mistet masker hver gang. Jeg fant en løsning ved å strikke flere pinner inn på arbeidet slik at jeg kunne fordele arbeidet utover. Jeg fant ut ved å prøve arbeidet at jeg måtte avvente i 10 cm med å øke flere masker. Mot midten av mars valgte jeg ofte å gjøre andre ting fremfor å strikke. Jeg begynte å bli stresset fordi jeg ikke strikket nok, og skjønnte at jeg måtte være mye mer disiplinert for å bli ferdig.

I påskeferien hadde jeg bestemt meg for å strikke mye, selv om jeg ikke hadde lyst. Jeg satt i godstolen, så på tv og snakket med familien samtidig som jeg strikket. Dette gjorde at jeg koste meg med arbeidet. Da jeg skulle jeg begynne å øke masker igjen strikket jeg mer fordi det var noe annet enn å bare strikke flette. Det at oppskriften ble til underveis, gjorde at jeg gledet meg og var spent på å se resultatet. Jeg syntes det var gøy å strikke fordi det synlig gikk fremover. I påskeferien gikk motivasjonen opp og ned, da jeg noen dager gledet meg til å se resultatet og koste meg med arbeidet, men andre dager syntes det var vanskelig å velge å strikke fremfor å gjøre morsomme ting med familien. Det var gøy å strikke da jeg ikke hadde andre ting å gjøre. Jeg gledet meg til å prøve kjolen igjen, fordi jeg så at arbeidet gikk fremover, og jeg ville strikke fordi jeg ville komme meg til neste steg i oppskrifta. Andre erfaringer fra påskeferien var at jeg en dag valgte å gjøre andre ting, men falt tilbake på strikkingen fordi jeg måtte. Da jeg var ferdig med økninger over rumpen, fant jeg ut at jeg måtte strikke 10 cm før jeg begynte å felle til midja. Dette gjorde at jeg strikket mer fordi jeg gledet meg til neste steg. Da jeg oppdaget at jeg hadde mistet en maske slik at den hadde rekt seg opp langt nedover før en flette, mistet jeg ikke motet. Jeg tenkte heller at dette skal jeg klare å fikse, og det gjorde jeg også. Jeg var fornøyd da jeg kunne fortsette arbeidet med ny kunnskap. Den siste dagen hjemme i påska ville jeg ikke dra, og jeg slet med å legge fra meg strikkingen for å rekke bussen.

I starten av april satt jeg mye på skolen og strikket. Jeg prøvde på meg kjolen flere ganger og ble glad da jeg så at den ble fin. Da jeg begynte å felle masker inn til midja gledet jeg meg til variasjon i strikkingen. Jeg var også glad for å se at arbeidet gikk fremover. Jeg ble derfor veldig oppgitt da jeg oppdaget at jeg hadde strikket en omgang for mye i fletta lenger nede. Jeg hadde lyst til å ignorere feilen og legge fra meg arbeidet, men jeg forsto at jeg måtte rekke opp for at jeg skulle bli fornøyd. Jeg hadde lært i arbeidet at å rekke opp var tidkrevende, derfor følte jeg meg letta da jeg var ferdig å kunne strikke igjen. Jeg prøvde å ikke tenke på at jeg hadde mistet mange timer med arbeid.

Ei venninne spurte hvordan jeg fikk motivasjon til å gjøre arbeidet. Spørsmålet gjorde at jeg følte stolthet over arbeidet, og jeg begynte å tenke. Det å komme meg videre til neste steg i arbeidet og tanken på at produktet blir flott når er ferdig var de to mest åpenbare grunnene for meg akkurat da. Vi ble sittende lenge å snakke om alt mulig,

samtidig som jeg strikket, jeg kjente at jeg kunne ha sittet mye lenger enn jeg gjorde dersom vennene hadde hatt tid.

En dag i starten av april hadde jeg planer om å skrive, men valgte å strikke i stedet. Jeg følte meg bra, fordi jeg fikk vært produktiv selv om jeg hadde en tung dag. Etter feilen jeg hadde gjort tidligere kunne jeg igjen begynne å felle til midje. Jeg prøvde kjolen mange ganger de neste dagene fordi arbeidet jeg aldri syntes at kjolen ble akkurat passe i midja. Da jeg hadde på meg kjolen fikk jeg komplimenter på at kjolen var fin, jeg kjente at jeg fikk mer selvtillit og mestringfølelse over at jeg hadde laget dette selv. Jeg ble glad av å strikke fordi jeg syntes det ble fint, og jeg kunne snakke med venner samtidig som vi arbeider.

Da jeg endelig hadde felt nok masker til midja ble jeg lei meg da jeg fant ut at jeg hadde felt masker på en annen måte enn jeg økte. Jeg syntes likevel at arbeidet så fint ut, og valgte derfor å la det passere. Jeg måtte strikke 10 cm oppover i flettestrikk før jeg kunne begynne på neste steg i oppskriften. Mot midten av april gledet jeg meg til å få en pause fra flettestrikk fordi jeg nærmet meg partiet med rettstrikk over brystet.

Jeg ble frustrert da jeg oppdaget at jeg måtte fortsette å egenkomponerte oppskrift, som ville si at jeg bare kan strikke da jeg har mulighet til å prøve på meg kjolen. I oppskriften sto det at arbeidet skulle deles i to og strikkes hver for seg. Flette på bakside og rettstrikk på fremside. Jeg valgte å fortsette å strikke rundstrikk, fordi jeg visste at jeg strikker ujevnt når det strikkes frem og tilbake. Med dette valget må jeg også sy i ermer, og dermed strikke 6 vrangmasker i sidene av arbeidet for å klippe opp og sy i ermene til slutt. På grunn av dette måtte jeg strikke ermer for å måle hvor jeg skal strikke vrangt. I oppskrifta står det også at rettstrikken er strikket med et annet garn og større pinnestørrelse enn resten. Jeg valgte å strikke med samme garn som resten fordi jeg ville at hele kjolen skulle ha samme farge og samme garnkvalitet. Kjolen er strikket på pinne 3, men jeg lagde prøvelapper for å se om jeg likte uttrykket med større pinnestørrelse bedre. Jeg testet med pinne 4, 3.5 og 3. Jeg likte prøvelappen med pinne 3 best, og valgte derfor å bruke denne videre fordi de andre ble veldig løse og hullete, mens på pinne 3 er maskene tettere og ligner uttrykket resten av arbeidet gir.

Da jeg mot slutten av april leste tilbake i loggen, fikk jeg lyst til å strikke. Positiviteten jeg hadde i starten av arbeidet, ga meg lyst og glede tilbake. Dette snudde da jeg forsto at jeg måtte stryke ideen om å strikke rundt og deretter klippe opp og sy på ermer. Dette måtte jeg stryke fordi det ville blitt alt for mye stoff å sy sammen i belegget. Jeg syntes det var kjedelig å måtte rekke opp det jeg allerede hadde strikket. Fordi jeg måtte stryke min første idee valgte jeg å strikke frem og tilbake slik de gjør i oppskriften. Det er en utfordring for meg fordi jeg virkelig må følge med slik at arbeidet blir jevnt. Jeg følte likevel på mestring over å ha prøvd en metode, men fant ut at denne ikke fungerte, slik at jeg nå kunne konsentrere meg om en annen metode.

Jeg brukte en del dager på å starte fordi jeg var nervøs for hvordan jevnheten ville bli og jeg måtte tenke mye for å få rett strikkefasthet. Jeg var også nervøs over hvordan det skulle bli å strikke frem og tilbake i flette. Da jeg endelig startet arbeidet i starten av mai, ble jeg positivt overrasket over at strikkingen ble ganske jevn. Samtidig ble jeg lei meg da jeg så et felt der det var strikket løsere enn resten. Jeg tenkte likevel at dette vil løse seg når jeg damper arbeidet til slutt.

Arbeidet gikk sakte fremover fordi jeg strikket lite, men da jeg nærmet meg å felle masker til ermehull, gledet jeg meg plutselig. Jeg kjente på meg at jeg var et steg

nærmere ferdig, og da strikket jeg mye mer og fortere. Jeg planla hvordan skuldrene skulle se ut, og da jeg begynte å strikke flettestrikk over brystpartiet igjen, var jeg veldig spent på hvordan det skulle bli. Jeg syntes det var gøy å strikke flette igjen, jeg rakk å bli lei av rettstrikk. Jeg var glad og spent da fremstykket nærmet seg ferdig. Jeg merket at hver fletteomgang ble et mål. Jeg brukte hver fletteomgang som et mål for å gjøre andre ting.

Jeg følte utover mai at arbeidet gikk fortere. Jeg måtte regne og måle meg frem til hvordan overdelen ble finest mulig. Jeg var veldig spent på om dette ble vellykket. Gleden var stor da jeg endelig var ferdig med forstykket og at det stå bra ut. Nå nærmer jeg meg virkelig ferdig, det er motiverende. Jeg fikk likevel en knekk da jeg oppdaget at jeg har regnet og tatt valg litt for fort. Jeg mangler en del masker for at proporsjonene og skuldresømmene på bakstykket skal stå i stil med fremstykket. Etter mye tenking, fant jeg en løsning med å øke masker frem til jeg skal felle ermehull, og dermed vil jeg sitte igjen med like mange masker jeg hadde på fremstykket. Jeg var letta og spent på løsningen da jeg satt i gang med bakstykket. Samtidig ville jeg helst legge fra meg arbeidet og starte på nytt en annen gang. Likevel strikket jeg to fletter, og mistet virkelig motivasjonen da jeg oppdaget at jeg hadde startet på feil side slik at den første fletteomgangen ble for kort. Jeg valgte likevel å rekke opp og starte å strikke på riktig side, slik at jeg ikke skulle miste motet fra start neste gang jeg valgte å strikke. Jeg var veldig frustrert, men klarte å føle mestring da jeg så at det ble rett.

Etter dagen med mye feil, merket jeg at jeg dobbeltsjekkete veldig ofte for å se at det ble riktig. Da jeg hadde strikket bakstykket så langt at jeg felte av til ermehull, prøvde jeg på meg kjolen og så at det var veldig vellykket. Jeg følte veldig mestring og motivasjon til å bli ferdig. Jeg var veldig fornøyd da jeg fikk montert kjolen, og den ser fin ut på meg. Jeg gledet meg til å strikke den helt ferdig etter levert masteroppgave.

Vedlegg 4:

Beskrivelse av observasjon 1

I forbindelse med masteroppgaven min, har jeg vært heldig å besøke en 4. klasse på en barneskole i Norge for å observere i motivasjon for strikking. En torsdags morgen i mars møtte jeg opp på skolen og ble tatt med inn på lærerværelse. Der hilste jeg på kontaktlærer for 4. klassen jeg skulle observere. Klassen hadde 5 lærerstudenter i praksis i 5 uker, studentene hadde vært der i 3,5 uke og hadde 1,5 uke igjen. De 5 studentene viste meg veien til klasserommet. Klasserommet har åpen løsning der 3 klasserom er delt av vegger på tvers, mens det er åpent på langs mot et amfi. Jeg fikk tildelt en sitteplass bakerst i klasserommet, det var her elevene som strikker sitter, fikk jeg beskjed om. En student fortalte meg at mange elever velger å strikke når de jobber med ekstraoppgaver. Dette får meg til å lure på om de velger strikking fordi de liker det, eller fordi de ikke har noe morsommere de kan finne på?

Klokken ringer inn, og jeg satt meg på min tildelte plass. Studenten som hadde ansvar for undervisningstimen, stilte seg i åpningen av klasserommet og hilste på alle elevene som kom inn og sa navnet deres. Det så ut som at alle elevene visste akkurat hva de skulle gjøre, fordi alle hentet lesebok og satt seg stille ved pulten med boka. Etter omtrent 10 minutter la jeg merke til at noen elever så bort på meg, og jeg antok at dette var fordi de ikke har sett meg før. En elev kom bort og vil fortelle hva hen heter, og lurte på hvem jeg er, jeg svarte raskt navnet mitt. Eleven fikk beskjed om at dette opplyses om etterpå, hen gikk og satt seg. Underveis i det som kalles "lesekvart" har en student ansvar for å gå gjennom lekse, det de kaller "veiledet lesing". Dette skulle foregå i puljer helt frem til lunsj. Jeg ble forvirret når en klasse kom gående forbi i rekke, og satte seg i amfiet jeg beskrev tidligere.. Studenten som hadde ansvar for timen sa rolig at elevene kan rydde bort boka, og stille seg i rekke. Elevene gjorde som de fikk beskjed om. Når alle sto på rekke, ble de også ledet inn i amfiet. Her hadde alle klassene en felles oppstart der de sang og lærerne fortalte litt om hva hver klasse skulle gjøre den dagen.

Når samlingen var over, gikk klassen tilbake til klasserommet og satte seg på benker i en halvsirkel ved tavlen. Her fortalte studenten om planen for dagen, og det ble skrevet tallet 18 på tavlen, samt et navn. Dette symboliserte hvor mange elever som var på skolen, og navnet på eleven som var borte. Studenten fortalte videre at i dag har vi en student fra NTNU, som skal være her frem til lunsj for å observere. Jeg presenterte meg med navn og elevene så mot meg. Så fikk elevene presentert oppgavene for første time, de kunne velge mellom å strikke, lese i boka, eller jobbe med matte. Nå startet observasjonsarbeidet mitt. Jeg hadde skrevet ned noen punkter jeg skulle observere, disse var: Hva gjør elevene motiverte? Hva gjør elevene demotiverte? Hva gjør elevene når de er motiverte? Hva gjør elevene når de er demotiverte? Jeg valgte å definere motivasjon som når elevene viser glede og ønske om å arbeide og motsatt umotivert når de ønsker å legge fra seg arbeidet og virker lei. Jeg noterte i en skrivebok med penn, så etter kroppsspråk og lyttet til samtaler.

Elevene fikk beskjed om å sette i gang arbeidet. De strikket pannebånd. Det var elever over alt med strikkesett i armene, nesten alle trengte hjelp meg å starte opp. Noen elever virket irriterte fordi de ikke husket hvordan strikke, alle spurte om hjelp, og de fikk raskt hjelp. Jeg noterte meg at 12 av 18 valgte å strikke. Etter noen minutter med mange

spørsmål fra elever, minnet en student om en strikkeregler, "inn, rundt, hent, poff", jeg hørte at mange gjentok denne regla stille for seg selv.

Noen elever snakket sammen, og det ble sagt: "Jeg vil komme like langt som deg" og "Det er kjedelig å strikke, men jeg vil komme meg videre og matteoppgaver er kjedeligere". Jeg la merke til at det var stor variasjon i kunnskapsnivå, en elev hadde kommet langt, og hen hjalp andre elever. Når eleven viste, fulgte andre elever nøye med. Jeg noterte meg at de fortalte eleven at hen er flink, og flere spurte om hen kan hjelpe dem. Jeg så at elevene var glade når de fikk til arbeidet, og jeg noterte utsagnene "ja, nå har jeg skjønt det" etterfulgt av "strikking er gøy!".

Mot midten av timen hadde en del elever mistet masker mange ganger og spurte læreren om hjelp. En elev la hodet på pulten og sa "Jeg ødelegger alt!". Den samme eleven ble sittende ved pulten uten å spørre om hjelp, og hen sukker og stønner helt til noen kom og hjalp. Når eleven fikk hjelp, ble hen glad og kunne fortsette arbeidet. En elev smilte da hen var ferdig med en omgang, og virket glad for å begynne på neste omgang. En elev spurte ofte læreren om å dobbeltsjekke at hen ikke gjorde feil. En annen elev så at hen gjorde feil, og spurte læreren "Hva gjorde jeg feil? Jeg må lære av feilene mine".

Inntrykket mitt var at elevene valgte strikking fordi de synes det er morsomt. Elevene hadde mange voksne rundt seg, så de fikk raskt hjelp. Det fikk meg til å lure på om grunnen til at mange av elevene virker motiverte, er fordi de får hjelp med en gang og ikke rekker å bli demotiverte? Når elever fikk tips, fulgte noen nøye med. En student ga tips om å telle maskene for å se om de har mistet eller fått noen for mange. Jeg noterte at en del elever tok dette tipset. Tipset gjorde det veldig tydelig for en elev at hen mistet mange masker. Etter at eleven hadde strikket noen omganger og telt over hver gang, la hen merke til at hen mistet masker på hver omgang. Dette førte til at eleven la fra seg arbeidet. Mange elever ville vise arbeidet til hverandre, til studentene og til kontaktlæreren. De smilte mens de gikk rundt for å få tilbakemelding.

Jeg noterte meg at det utover timen dannet seg ringer der elevene strikket, snakket og hjalp hverandre. Jeg la merke til at noen elever så vidt kom seg videre i arbeidet, men de var fortsatt fornøyde for hver omgang. En elev sang for seg selv, stopper når hen trengte hjelp, og fortsatte etterpå. Mot slutten av timen noterte jeg at en elev som hadde kommet langt la fra seg strikkingen og sa "jeg er lei", denne eleven hjalp heller andre elever med strikkingen. En elev tok arbeidet opp mot hodet og målte hvor mye hen måtte strikke før pannebåndet passer, eleven sa "det er ikke så langt igjen.". En annen elev la fra seg arbeidet fordi det flere ganger ble kluss på tråden, hen byttet oppgave. Under hele økta glemte elevene regla ofte, og trengte å få den repetert. To elever satt ved læreren hele tiden, og begge to fikk mye hjelp. Den ene eleven sa flere ganger "hvorfør blir det så stramt?" og når læreren ga et svar, gjorde ikke eleven noe med det, hen bare fortsatte å strikke slik hen gjorde. Dette får meg til å lure på om eleven bare ville ha oppmerksomhet eller om hen ikke skjønner løsningen på problemet? Da arbeidsøkta var ferdig, sa studenten som hadde ansvar for undervisningen rolig ifra om at elevene skulle rydde og ta frem matpakke. Tre elever brukte omtrent fem minutter på å avslutte arbeidet før de til slutt la det fra seg og løp for å hente mat.

Vedlegg 5:

Beskrivelse av observasjon 2

En uke etter første observasjon, fikk jeg muligheten til å komme tilbake på den samme skolen, samme time, samme klasse, samme lærer og samme studenter. Elevene hadde ikke jobbet noe mer med strikkingen siden sist gang jeg var der. Annerledes enn observasjon 1, var at bare en av studentene som kunne mer enn det grunnleggende i strikking, var tilgjengelig, så denne dagen var det mindre hjelp. Jeg brukte de samme observasjonspunktene som sist observasjon, fordi disse hjalp meg med å notere viktig informasjon. Oppstarten var maken som sist, og elevene ble påmint at jeg var tilbake. Elevene fikk beskjed om å velge mellom strikking, matte og arbeid i norsk arbeidsbok.

Samme som den forrige uka, valgte 12 av 18 elever å strikke. Da elevene fikk beskjed om at de fikk strikke, sa flere "yes". Er dette fordi de synes det er morsomt og motiverende, eller fordi de slipper å gjøre andre ting? En elev sa umiddelbart etter hen fikk valgalternativene: "Jeg vil strikke jeg, føler arman mine blir sterke". Dette var den samme eleven som forrige observasjon slet med at hen strikket stramt.

Det ble raskt mye prat i klasserommet samtidig som at elevene strikket. Mange husket strikkeregla, mens noen trengte påminnelse. Noen elever la strikkearbeidet vedsiden av hverandre for å se hvem som hadde kommet lengst, og det blir sagt: "jeg vil komme like langt som deg". En elev som hadde lært å strikke hjemme, fortalte medelever at: "Det er morsomt når man kan bruke den", hen henviste til pannebåndet de strikket.

Utover timen så jeg at noen elever ofte trenger hjelp, men må vente på sin tur, og dermed begynner å gjøre andre ting. En elev la hodet på pulten og sa "Det blir bare feil, føles umulig å strikke". Når eleven da får hjelp, virker hen ukonsentrert og uinteressert. Eleven legger fra seg arbeidet og gjør andre ting helt til en annen elev kommer bort for å vise frem arbeidet. Da virker eleven mer interessert i å få til arbeidet. En elev synes ikke hen strikker fort nok, hen får beskjed om at øvelse gjør mester. Eleven fortsetter, og virker fornøyd med svaret.

Mot midten av timen sa en elev at "det er morsomt å strikke når man starter, men etter hvert blir det kjedelig", den samme eleven begynte å gå rundt for å hjelpe andre. To elever legger arbeidet mot pannen og spør hverandre "passer den?". På et tidspunkt var det mange som trengte hjelp samtidig, og tre elever ventet lenge. Disse elevene virket lei, og begynte å bla sammen i lesebok i stedet. En av disse elevene sa tidligere: "jeg strikker fordi de andre valgene var teite", og hen kom etter hvert tilbake til strikkingen for å få hjelp. Denne eleven spør mye om bekræftelse. En elev fikk forklaring for å løse en utfordring i strikkingen, eleven klarte å fikse det, men ville fortsatt ha hjelp for å sjekke om det ble riktig. Underveis i arbeidsøkten ble elevene tatt ut for veiledet lesing, en elev brukte veldig lang tid på å legge fra seg arbeidet, og ville strikke ut pinnen før hen kom til lesingen. Mens noen elever satt rolig og strikket, gikk andre rundt med strikketøyet og pratet med andre. Jeg hørte at noen elever brukte strikkeregla aktivt, og minte hverandre på den. Selv om en elev brukte regla, fikk hen plutselig mange masker for mye. Da tipset en student om å telle masker, og lærte de et nytt triks, nemlig at de kan strikke to masker sammen for å få mindre masker på pinnen. En elev smilte da hen strikket to sammen, og gikk rundt for å vise frem det hen hadde lært.

Mot slutten av timen virket en elev trist, og sa "jeg er kald på hendene", eleven løste dette, med veiledning fra lærer, ved å varme hendene på magen. En annen elev som virket trist, fortalte at hen ikke forstår og ikke får til. En student prøvde å hjelpe, men eleven ønsket ikke hjelp fordi hen hadde prøvd så mange ganger. En elev uttrykte at hen hadde for lite plass til å strikke, eleven vedsiden av nektet å flytte seg. Dette førte til at eleven la fra seg strikkearbeidet og danset rundt. Når økta var over før lunsj fikk elevene rolig beskjed om å rydde. To elever gikk rundt med strikkearbeidet i hånda frem til de fikk beskjed gang nummer to på å rydde.

